

ΧΡΙΣΤΟΣ ΚΟΣΜΟΣ

ΔΙΜΗΝΙΑΙΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ΤΗΣ Γ. ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΚΙΣΑΜΟΥ κ ΣΕΛΙΝΟΥ
ΠΕΡΙΟΔΟΣ Γ * ΕΤΟΣ ΚΕ * ΤΕΥΧΟΣ ΙΘ * ΙΟΥΛΙΟΣ - ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ 2007

ΧΡΙΣΤΟΣ & ΚΟΣΜΟΣ

Διμηνιαίο Περιοδικό
τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως
Κισάμου & Σελίνου

ΠΕΡΙΟΔΟΣ Γ' ΕΤΟΣ ΚΕ
ΤΕΥΧΟΣ 10
ΙΟΥΛΙΟΣ - ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ 2007

ΙΔΡΥΤΗΣ:

Ὁ Σεβ. Μητροπολίτης
πρ. Κισάμου & Σελίνου
κ.κ. ΕΙΡΗΝΑΙΟΣ

ΕΚΔΟΤΗΣ:

Ὁ Σεβ. Μητροπολίτης
Κισάμου & Σελίνου
κ.κ. ΑΜΦΙΛΟΧΙΟΣ

Ταχυδρομική Διεύθυνσις:
Ἱερά Μητρόπολις Κισάμου & Σελίνου
Κίσαμος Χανίων Τ.Κ. 734 00
Τηλ.: 28220 22128 - 22018
Fax: 28220 83037

Ἡλεκτρονική Διεύθυνσις:
www.imks.gr

E-mail: info@imks.gr

ΚΩΔΙΚΟΣ ΕΚΔΟΣΕΩΣ:
2492

Διανέμεται **ΔΩΡΕΑΝ**
Συνδρομές προαιρετικές
Ἀριθμ. Λογαριασμοῦ Ἐθνικῆς
Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος:
390/54013303

ΕΞΩΦΥΛΛΟ:

Ἡ Ἱερά Μονή
Κυρίας τῶν Ἀγγέλων
Γωνιάς Κολυμβαρίου

ΟΠΙΣΘΟΦΥΛΛΟ:

Ἡλιοβασιλεμα
σὴ Δυτ. Κίσαμο.
Ἱ.Ν. Ἁγ. Κυριακῆς
Κεραμωτῆς Κισάμου

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

“Ἐγκύκλιος ἐπὶ τῇ Ἑορτῇ τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου”. Τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Κισάμου & Σελίνου κ.κ. ΑΜΦΙΛΟΧΙΟΥ **σελ. 99-100**

“Γονατεῖστε. Περνᾶ τό Λεῖψανο τῆς Παναγίας”. Τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου πρ. Κισάμου & Σελίνου κ.κ. ΕΙΡΗΝΑΙΟΥ **σελ. 101**

Εἰσηγήσις τῆς Α.Θ. Παναγιότητος τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου κ.κ. ΒΑΡΘΟΛΟΜΑΙΟΥ πρὸς τὴν Ἱεράν Σύναξιν τῆς Ἱεραρχίας τοῦ Οἰκουμενικοῦ Θρόνου. (31 Αὐγούστου 2007). (Ἀποσπάσματα). «Ἡ ἀποστολή μας ὡς πρωτοθρόνου Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας εἰς τὸν σύγχρονον κόσμον». **σελ. 102-103**

“Ἐπίκαιρες Σκέψεις. Μεγάλο καί Μοναδικό Ἐπαθλο”. Τοῦ Πανοσιολ. Ἀρχιμανδρίτου π. Ἰγνατίου Χατζηνικολάου. Ἱεροκήρυκος-Θεολόγου-τ. Λυκειάρχου..... **σελ. 104-105**

“Στὴν Ἑορτῇ τῆς Μεταμορφώσεως. Τίνα μέ λέγουσιν οἱ ἄνθρωποι εἶναι; (Λουκ. 9,18)”. Τοῦ Αἰδεσιμολ. Πρωτοπρεσβυτέρου π. Ἐμμανουήλ Μπαριωτάκη. Ἀρχιερ. Ἐπιτρόπου Δυτ. Κισάμου **σελ. 106-107**

“Θεοτόκος καί Ἅγιον Ὄρος”. Τοῦ Ὁσιολογ. Ἱερομονάχου π. Εἰρηναίου Μπατσάκη. Ἐφημερίου Βλάτου Κισάμου..... **σελ. 108-109**

“Ὁ χωρικός καί τά σῦκα”. Τοῦ Αἰδεσιμολ. Πρωτοπρεσβυτέρου π. Εὐαγγέλου Παχυγιαννάκη. Ἀρχιερ. Ἐπιτρόπου Ἱερᾶς Μητροπόλεως Πέτρας..... **σελ. 110-111**

“Ἐνορίες τῆς Μητροπόλεώς μας. Ἐνορία Ἁγ. Κωνσταντίνου & Ἐλένης Καμπανοῦ Σελίνου”. Τοῦ κ. Σταμάτη Ἀποστολάκη. Διδασκάλου - Λαογράφου..... **σελ. 112-113**

“Ἀπ’ τῆ θρησκευτικῆ Ποίηση. Οἱ Ἐσπερινοὶ τοῦ Δεκαπενταυγούστου”. Τῆς κ. Εὐτυχίας Δεσποτάκη - Πευκιανάκη. Φιλολόγου - Γυμνασιάρχου..... **σελ. 114**

“Β’ Συνέδριο Ὁρθοδόξου Νεολαίας. Μέλη τῆς Ἐκκλησίας. Πολίτες τοῦ Κόσμου”. Τῆς κ. Πανδώρας Δημανοπούλου. Φοιτήτριας Θεολογίας..... **σελ. 115**

“Ἱατρικά Θέματα. Καρκίνος. Μιά ἀσθένεια πού μᾶς ἀφορᾶ ὅλους”. Τοῦ κ. Ἰωάννου Στεφανογιάννη, Συγγραφέως - Μοριακοῦ Ἐρευνητοῦ **σελ. 116-118**

“Γραμπουσιανοὶ τόποι & θρύλοι. Ὁ Ἀμμουτσόσπηλις”. Τοῦ κ. Ἀθανασίου Δεικτάκη. Συγγραφέως **σελ. 119**

“Ἡ Ἐκκλησία σᾶς ἀπαντᾷ”. (Ἀπαντήσεις σέ ἀπορίες πού θέτουν οἱ ἀναγνώστες τοῦ περιοδικοῦ μας) **σελ. 120**

“Τό Χρονικό τῆς Μητροπόλεώς μας” (Ἰούλιος - Αὐγούστος 2007) **σελ. 121-126**

Δωρεές ὑπὲρ τῶν Ἱδρυμάτων τῆς Μητροπόλεώς μας **σελ. 127**

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ

ΕΠΙ ΤΗ ΕΟΡΤΗ ΤΗΣ ΚΟΙΜΗΣΕΩΣ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ

«Ἐν τῇ Γεννήσει σου, σύλληψις ἄσπορος,
ἐν τῇ Κοιμήσει σου, νέκρωσις ἀφθόρος,
θαῦμα ἐν θαύματι διπλοῦν, συνέδραμε Θεοτόκε...».
(Κάθισμα Ἑορτῆς τῆς Κοιμήσεως)

*Πρός τοὺς εὐσεβεῖς καὶ ἀπόδημους Χριστιανοὺς
τῆς καθ' ἡμᾶς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Κισάμου & Σελίνου*

*Κοίμησις τῆς Θεοτόκου.
Λεπτομέρεια φορητῆς εἰκόνας.
Βυζ. Μουσεῖο Ἱ.Μ. Γωνιάς*

ἔκνα ἐν Κυρίῳ ἀγαπητά καὶ περιπό-
θητα,
Ἡ γλυκιά μορφή τῆς Παναγί-
ας μας, τῆς Μητέρας τοῦ Κυρίου,
καὶ Μητέρας ὅλου τοῦ κόσμου,
προβάλλεται, τιμᾶται καὶ δεσπό-
ζει, ἀγαπητοὶ μου ἀδελφοί, στὴν ζωὴ τῆς
Ἐκκλησίας μας καὶ ὅλως ἰδιαίτερος τὸν μῆνα
Αὐγούστο, ὅπου ἐορτάζουμε τὸ Πάσχα τοῦ
καλοκαιριοῦ, τὴν Κοίμησι τῆς Θεοτόκου.
Τὴν πορεία δηλ. τῆς Παναγίας μας στὸν
Υἱό Της, τὴν μετάστασή Της στὸν Οὐρανὸ
καὶ τὴν διαρκῆ μεσιτεία Της κοντὰ Του γιὰ
ὅλους ἡμᾶς.

Οἱ πόλεις καὶ τὰ χωριά τῆς Πατρί-
δας μας, πάνδημα - πανηγυρικά ἐορτάζουν
τὴν σεπτὴ Κοίμησι τῆς Παρθένου κόρης,
γιὰ νὰ ἐκφράσουν τὴν εὐγνωμοσύνη καὶ
τίς θερμὲς εὐχαριστίες στὴν ἁγία μορφή
τῆς Μεσίτριας τῶν πονεμένων καὶ δοκιμα-
σμένων ἀνθρώπων. Ἡ Τιμιωτέρα τῶν Χε-
ρουβὶμ εἶναι τὸ ἀσάλευτο στήριγμα τοῦ
Ἑλληνισμοῦ, σ' ὅλες τίς καταπτώσεις καὶ
τούς κλυδωνισμοὺς του, ἡ εὐλογία καὶ ἡ
σκέπη, ὁ ὄραματισμὸς, ἡ πίστη καὶ ἡ
ἐλπίδα γιὰ τὴν ἀνάταση καὶ τὴ νίκη.

Διερωτᾶται ὅμως κανείς, ἀγαπητοί μου ἀδελφοί, πόσο ἡ ἀγιότητα τῆς Θεοτόκου μπορεῖ νά ἀποτελέσει πρότυπο γιά τό σύγχρονο ἄνθρωπο. Μήπως εἶναι μία πρόκληση γιά τή σημερινή λογική μιᾶς κοινωνίας, πού ἀναζητᾶ τίς εὐκολες λύσεις, πού δέ σκοτίζεται γιά τέτοια μεγέθη, πού προτιμᾶ νά ζεῖ στό χάος μιᾶς σύγχυσης ἀξιῶν καί ἰδεῶν; Εἶναι ἄραγε εὐκολο στίς μέρες μας νά ἀπαλλαγούμε ἀπό τίς ποικίλες δεσμεύσεις καί ἀναγκαιότητες καί μέ τόλμη νά ἀρνηθοῦμε τά γήινα;

Ἡ σημερινή μεγάλη ἡμέρα καί Θεομητορική ἑορτή δίδει τήν ἀπάντηση. Ἡ πραγματική διέξοδος ἀπό τόν κύκλο τοῦ παραλόγου ὑπάρχει ἐκεῖ, ὅπου δυναμικά πρότυπα μᾶς ὑποδεικνύουν τρόπους ζωῆς, γεμάτους ἀπό τήν ἀπλότητα τῆς ἀρετῆς, τήν ὁμορφιά τοῦ ἀγώνα γιά διαρκή βελτίωση, τήν πληρότητα τῆς κενωτικῆς προσφορᾶς γιά τό συνάνθρωπο.

Ἡ Ὑπεραγία Θεοτόκος μᾶς καλεῖ, καί τώρα καί πάντοτε, νά ἀνοίξουμε τήν πόρτα τῆς ὑπάρξεώς μας καί νά δώσουμε τό κλειδί της στόν Υἱό καί Θεό Της. Νά ζήσουμε τήν χαρά τῆς κοινωνίας μαζί Του καί ταυτόχρονα τήν χαρά τοῦ νά εἶναι ὁ οἶκος τῆς ψυχῆς μας ἀνοιχτός γιά ὅλους. Νά ἔχει δηλ. νόημα ἡ ζωή μας, διό-

τι ἀγαποῦμε. Καί νά ἐλπίζουμε, διότι πιστεύουμε. Κι αὐτό τό γεγονός εἶναι ἀπό τά σπουδαιότερα τῆς πίστεως μας, γιατί σηματοδοτεῖ τήν ἔκταση τῶν ὁρίων τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως, ἀλλά καί τήν ὑπόδειξη σέ ὅλους μας πού μπορούμε νά φτάσουμε, ἀρκεῖ νά τό θέλουμε, ἀρκεῖ νά ζητοῦμε τήν ἀγάπη τοῦ Θεοῦ, ἀρκεῖ νά ζήσουμε μέ τόν τρόπο πού ἡ Ἐκκλησία μας προτείνει. Στόν ἀγώνα αὐτό, πού εἶναι ἀγώνας ζωῆς, οἱ μεσιτεῖες τῆς Ὑψηλοτέρας τῶν Οὐρανῶν εἶναι πάντοτε ἡ θερμότερη καί ἰκανότερη δύναμη.

Ἄς Τήν ἐμπιστευθοῦμε καί ἄς Τήν μιμηθοῦμε!

Χρόνια πολλά καί εὐλογημένα, ἀδελφοί μου!

Ὁ Ἐπίσκοπος
καί Πνευματικός σας Πατέρας
Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ

† Ὁ Κισάμου καί Σελίνου
Ἀμφιλόχιος

Γονατείστε:

Περνᾶ τό Λείψανο τῆς Παναγίας.

Κανάλια καί τραγουδιστές, σωπάστε μιά στιγμή. Εἶναι Δεκαπενταύγουστος. Πολιτιστικά δρώμενα καί ιδρωμένοι ἀπό τὰ κυνηγητά τῆς ματαιότητας καί τοῦ ἄγχους τῶν καιρῶν παραμερεῖστε μιά στιγμή ἀπό τούς δρόμους. Περνᾶ τό Λείψανο τῆς Παναγίας. Τῆς Μητέρας τοῦ Θεοῦ καί τῆς Μάνας τοῦ κόσμου. Τό βαστάζουν «Ἀπόστολοι ἐκ περάτων» καί τό ἀκολουθοῦν ἀναρίθμητες οἱ χριστιανικές γενεές τῶν εἴκοσι χριστιανικῶν αἰώνων.

Οἱ «Ἀπόστολοι ἐκ περάτων» βαστάζουν τό Πανάγιον Σκήνωμα τῆς Μητέρας τοῦ Θεοῦ καί τό ἀκολουθοῦν οἱ Μάρτυρες, οἱ Ἅγιοι, οἱ Ὅσιοι τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ καί ὅσοι ἄλλοι κοντά σ' αὐτούς καί μαζί μ' αὐτούς ζήσανε στόν κόσμο αὐτό φωτισμένοι ἀπό τό ἀνέσπερο φῶς του.

Τό ἀκολουθοῦν οἱ χριστιανές Μάνες, πού γεννήσανε κι ἀναθρέψανε τὰ παιδιά των στήν πίστη τοῦ Χριστοῦ κι ἀκολουθοῦν οἱ παρθένες κόρες πού μαρτυρήσανε γιά τήν πίστη του. Οἱ Αἰκατερίνες, οἱ Μαρίνες, οἱ Παρασκευοῦλες κι ὅσες ἄλλες μέσα σέ Μοναστήρια καί ἔξω στόν κόσμο, σ' ὄνομα τοῦ Χριστοῦ φυλάξανε τήν Παρθενία των καί τήν κάμανε προσφορά στό Νυμφίον Χριστό καί στήν ἀγάπη τῶν ταπεινῶν καί τῶν πονεμένων. Ἀκολουθοῦν καί κείνοι πού «πέσανε» κάπου στή ζωή των, μά σηκωθήκανε μέ τή μετάνοια καί μπήκανε στό δρόμο τοῦ Χριστοῦ.

Ἀναρίθμητες ἀκολουθοῦν τό Λείψανο τῆς Παναγίας οἱ χριστιανικές γενεές καί ψάλλουν τὰ ἐγκώμια

τῆς: «Αἱ γενεαί πᾶσαι μακαρίζομεν σε τήν μόνην Θεοτόκον...».

Εἶναι οἱ γενεές πού σέ Οἰκουμενικές Συνόδους ὀνομάτισαν τήν Παναγία «Θεοτόκο». Εἶναι οἱ γενεές πού τήν εἶπανε Μεγαλόχαρη, Πλατυτέρα, Στρατηγίνα, Δεομένη, Γλυκοφιλοῦσα, Παρηγορήτρα, Καταφυγή, Προστασία καί Σκέπη τοῦ κόσμου καί τῆς ἀφιέρωσανε Μοναστήρια, θαυματουργές εἰκόνες, Ἀκαθίστους ὕμνους, Παρακλητικούς Κανόνες, ὠδές καί τροπάρια θεϊκῆς ἔμπνευσης καί ἄφθαστης ποιητικῆς τέχνης. Εἶναι οἱ γενεές πού κτίσανε τήν Ἁγία Σοφία καί δημιουργήσανε τόν περίλαμπρο παγκόσμιον Βυζαντινόν πολιτισμό τῆς Ὁρθοδοξίας, μέσα στόν ὅποιο ζοῦμε οἱ σημερινοί Νεοέλληνες καί ἄλλοι Ὁρθόδοξοι Λαοί.

Μ' αὐτές τίς χριστιανικές γενεές τῶν εἴκοσι αἰώνων τῆς Ὁρθοδοξίας μας ἐρχόμαστε καί μεῖς σήμερον Παναγία μου, ἡ δική μας γενεά νά ἀκολουθήσωμε τό Σεπτόν Σκήνωμα Σου, νά σοῦ ψάλλομεν: «Μεγάλυνον ψυχή μου τήν τιμιωτέραν καί ἐνδοξοτέραν τῶν ἄνω στρατευμάτων...» καί νά ἱκετεύσωμε:

Γέννησες τόν Ἀρχηγόν τῆς Εἰρήνης. Καί μπορεῖς νά ἐμπνεύσεις εἰρήνην σέ Ἕθνη καί Λαούς νά μή σκοτώνονται σέ πολέμους, στήν πείνα, τήν ἀνεργία, τὰ ναρκωτικά.

Εἶσαι ἡ Σκέπη τοῦ κόσμου: Σκέπασε καί τήν Ἑλλάδα μας καί φύλαξε τήν ἀπό τίς ἀπειλές

ἐχθρῶν καί φίλων...

Εἶσαι ἡ Μητέρα τοῦ Θεοῦ: Προστάτεψε τίς Μάνες τοῦ κόσμου καί μάλωσε κείνες, πού μέσα κι ἔξω ἀπό τό γάμο σκοτώνουν τὰ παιδιά των.

Εἶσαι τό πρότυπο τῆς Ἀγνότητος: Προστάτεψε τὰ ἀγνά νειᾶτα, πού ἡ ἐποχή μας ἰδιαίτερα, λερώνει καί ἐμπαίζει τήν ἀγνότητά των.

Εἶσαι ἡ Μεσίτρια τῆς Σωτηρίας καί χρειάζομαστε ἰδιαίτερα σήμερον τή Μεσιτεία Σου, γιατί ὁ κόσμος πού ζοῦμε μιλεῖ μόνο γιά εὐημερία καί σ' ὄνομα τῆς ξεπουλᾶ καί τή ζωή καί τήν ψυχή του. Καί τή στιγμή καί τήν αἰωνιότητα γιά τήν ὅποια πλάστηκε ὁ ἄνθρωπος.

«Ἐν τῇ γεννήσει τήν Παρθενίαν ἐφύλαξας ἐν τῇ κοιμήσει τόν κόσμον οὐ κατέλειπες Θεοτόκε...».

**Ἄπό τό Βιβλίον τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου πρ. Κισάμου καί Σελίνου, Εἰρηναίου Γαλανάκη:
«Ἄπό τίς ἑορτές τῆς Ἐκκλησίας μας».
Χανιά, 2000**

ΕΙΣΗΓΗΣΙΣ

τῆς Α.Θ. Παναγιώτητος τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου κ.κ. ΒΑΡΘΟΛΟΜΑΙΟΥ
πρὸς τὴν Ἱερὰν Σύναξιν τῆς Ἱεραρχίας τοῦ Οἰκουμενικοῦ Θρόνου
(31 Αὐγούστου 2007)
(Ἀποσπάσματα αὐτῆς)

«Ἡ ἀποστολή μας ὡς πρωτοθρόνου Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας εἰς τὸν σύγχρονον κόσμον»

«Ἱερώτατοι καὶ λιὰν ἀγαπητοὶ ἐν Χριστῷ ἀδελφοὶ καὶ συλλειτουργοί,

Μέ πολλήν ἀγάπην καὶ τιμὴν σὰς ὑποδεχόμεθα καὶ πάλιν εἰς τὰς αὐλὰς τῆς Μητρὸς Ἁγίας τοῦ Χριστοῦ Μεγάλης Ἐκκλησίας καὶ σὰς ἀπευδύνομεν ἐκ βάθους καρδίας τὸν ἀδελφικὸν χαιρετισμὸν: Καλῶς ἤλθετε!

Προσεκλήθητε εἰς τὴν παροῦσαν Σύναξιν διὰ νὰ βιώσωμεν ὅλοι ἀπό κοινοῦ καὶ πάλιν τὴν ἐν Χριστῷ ἐνότητά μας, ἡ ὁποία εἶναι καὶ τὸ κριτήριον τῆς ἀληθείας τῆς ἀποστολῆς καὶ τῆς ζωῆς μας. Ἡ ἐνότης βιοῦται μόνον ἐν ἀγάπῃ ἀνυποκρίτῳ καὶ ἐν κοινότητι πίστεως καὶ μόνον μεταξύ ἀδελφῶν, οἱ ὅποιοι ἔχουν κοινούς στόχους καὶ κοινὰς ἐπιδιώξεις χωρὶς ἰδιοτελείας καὶ προσωπικά θελήματα...

Ἡ Σύναξις ἡμῶν αὕτη, τιμιώτατοι ἀδελφοὶ καὶ συλλειτουργοί, ἐκφράζει τὸ συνοδικὸν καὶ ἱεραρχικὸν πολίτευμα τῆς Ἐκκλησίας ἡμῶν, διότι, ὡς οἱ πάντες γνωρίζομεν, ἡ Ἐκκλησία πολιτεύεται συνοδικῶς καὶ συνέρχεται ἐν Ἐκκλησίᾳ εὐχαριστιακῶς. Ἄλλωστε, ἅπαντα ἡ Ἐκκλησία θεωρεῖται ὡς μία διαρκῆς Σύνοδος, ἰδίᾳ δὲ ἡ Θεία Εὐχαριστία, κατὰ τὸν Ἱερόν Χρυσόστομον, τὸν ἐκ τῶν προκατόχων ἡμῶν, εἶναι σύνοδος οὐρανοῦ καὶ γῆς, ἐπουρανίων καὶ ἐπιγείων, ἀγγέλων καὶ ἀνθρώπων. Ἡ δὲ Σύνοδος τῶν Ἱεραρχῶν διὰ τὴν ἀντιμετώπισιν χρισίμων ποιμαντικῶν θεμάτων,

ὡς προέκτασις τῆς Θείας Εὐχαριστίας, γίνεται ἐν τῷ πνεύματι αὐτῆς, διό καὶ πᾶσα σύναξις Ἱεραρχῶν ὑπὸ τὸν Πρῶτον αὐτῶν Ποιμένα εἶναι Σύνοδος, ἤτοι συμπόρευσις...

Ἐπειδὴ ζῶμεν εἰς χρόνους σημαντικούς διὰ τὸ Πατριαρχεῖον καὶ τὸ εὐσεβὲς ἡμῶν Γένος, εἶναι ἐπίκαιρος ὁ λόγος διὰ τὴν ἀποστολήν τῆς Πρωτοθρόνου Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας, ἡγουν τῆς Μητρὸς Ἐκκλησίας, εἰς τὸν σύγχρονον κόσμον, ἀλλὰ καὶ διὰ τὰ προβλήματα τὰ ὁποῖα ἀντιμετωπίζομεν, ὅπως καὶ τὸν Σταυρόν τὸν ὁποῖον αἴρομεν μετὰ χαρᾶς, δοξάζοντες τὸν Θεόν. Ὅπως εἶναι γνωστὸν, ἡ Μήτηρ Ἁγία τοῦ Χριστοῦ Μεγάλῃ Ἐκκλησίᾳ τῆς Κωνσταντινουπόλεως ἔχει καθιερωθῆ ὡς πρωτόθρονος ἀπὸ τὰς ἀποφάσεις τῶν Οἰκουμενικῶν Συνόδων, τῶν ἀποτελουσῶν τὴν βάσιν τῆς Ὁρθοδόξου πίστεως καὶ τῆς κανονικῆς συγκροτήσεως τῆς Ὁρθοδοξίας, ἀλλὰ καὶ ἔχει ἐξαγιασθῆ ἀπὸ τὴν διδασκαλίαν καὶ τὴν μαρτυρικὴν ζωὴν πολλῶν Πατριαρχῶν καὶ Ἐπισκόπων... Δυνάμεθα νὰ χωρίσωμεν τὰ προβλήματα, τὰ ὁποῖα ἀντιμετωπίζομεν ὡς Ποιμένες διακονοῦντες τὸ ἀνά τὴν ὑφήλιον ποιμνίον μας εἰς ποιμαντικά, διορθόδοξα-διαχριστιανικά καὶ ὑπαρξιακά τοῦ Πατριαρχείου μας...

Συνήλθομεν, λοιπόν, ἐνταῦθα διὰ νὰ διηγηθῶμεν ὁ εἷς εἰς τὸν ἕτερον αὐτοὺς τούς

ἀγῶνας, διὰ νὰ συναποφασίσωμεν τὴν ἐφέξῃς τακτικὴν, διὰ νὰ συμπροσευχηθῶμεν ἵνα ὁ Κύριος τοῦ ἀμπελῶνος ἐκβάλλῃ ἐργάτας καὶ ἵνα φωτίσῃ ἡμᾶς νὰ ἀγωνιζώμεθα μὲ ἀγάπην παρὰ τοὺς κατατρεγμούς, τοὺς ὁποίους ἐνίοτε ἀντιμετωπίζομεν...

Πολλάκις, ἀδελφοί, καὶ ἡμεῖς ὁρῶντες τὴν θάλασσαν τὴν ἐκτινομένην περὶξ ἡμῶν, τὴν κυματιζομένην, κατὰ τὰς ἐλαχίστους ὥρας τῆς ἀναψυχῆς ἐκ τῆς πολυμόχδου ἐργασίας μας, ὡς καὶ τὰ συμβαίνοντα ἐν τῇ φύσει, φιλοσοφοῦμεν διὰ τὴν φιλανθρωπίαν καὶ ἀγάπην τοῦ Θεοῦ καὶ ἐμπνεόμεθα διὰ νὰ ὑπομένωμεν τὰς δοκιμασίας τοῦ βίου τούτου καὶ κυρίως, κατὰ τὴν πλοήγησιν τῆς πνευματικῆς καὶ ἐκκλησιαστικῆς ταύτης ὁλκάδος. Ἔχομεν πειρασμούς καὶ δυσκολίας, ἀλλὰ κατὰ τὸν λόγον τοῦ Ἀποστόλου Παύλου «οὐπω μέχρις αἵματος ἀντικατέστητε» (Ἑβρ. 12,4). Ἡ ζωὴ μας, ἡ πνοή μας καὶ τὰ πάντα εὐρίσκονται εἰς τὰς χεῖρας τοῦ ζῶντος Θεοῦ...

Χαίροντες καὶ αὖθις ἐπὶ τῇ συγκλήσει τῆς Ἱεραρχίας τοῦ Οἰκουμενικοῦ Θρόνου κατὰ τὴν περίδον ταύτην τῆς ἐλεύσεως πολλῶν ἀδελφῶν εἰς τό Ἱερόν μας Κέντρον ἐνταῦθα, εὐχόμεθα ἐπὶ τῇ ἀρχῇ τῆς Ἰνδίκτου ὅπως ὁ Δομήτωρ τῆς Ἐκκλησίας, ὁ καιροῦς καὶ χρόνους ἐν τῇ ἰδίᾳ Αὐτοῦ ἐξουσίᾳ θέμενος καὶ τὴν ζωὴν ἡμῶν εἰς χεῖρας Αὐτοῦ διακρατῶν, εὐλογῆσῃ τὴν παρούσαν Σύναξιν, εὐλογῆσῃ τὸ νέον ἐκκλησιαστικόν ἔτος, διὰ πρεσβειῶν τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου τῆς Παμμακαρίστου, τῆς προστάτιδος καὶ ἐλπίδος ἡμῶν, ἵνα ἀποβῇ αὕτη ὠφέλιμος διὰ τὴν Ἐκκλησίαν Αὐτοῦ, καθότι πολλοὶ κύκλοθεν οἱ ἐχθροὶ τοῦ Σταυροῦ τοῦ Χριστοῦ καὶ τῶν ἐσταυρωμένων δι' Αὐτόν.

Ἀγαπητοὶ ἀδελφοί καὶ περιπόδητοι, καλῶς ἤλθετε ἐνταῦθα καὶ ἔρρωσθε καὶ ἐνδυναμοῦσθε ἐν Κυρίῳ Ἰησοῦ καὶ ἐν τῷ κράτει τῆς ἰσχύος Αὐτοῦ.

ΕΠΙΚΑΙΡΕΣ ΣΚΕΨΕΙΣ

Μεγάλο και Μοναδικό Έπαθλο

«*Εκκλινον από κακού και ποίησαν αγαθόν
ζήτησον ειρήνην και δίωξον (ἐπιδίωξε) αὐτήν»
(Ψαλμ. 33,10)*

ελετητής και κήρυκας και, προπαντός, βιωτής των αἰσιογραφικῶν παραγγελιῶν και μηνυμάτων ὁ Ἅγιος Βασίλειος, αὐτή ἡ ἀσκητική, καιτοι ἀρχιερεύς, και φιλόανθρωπος ψυχή, μελετώντας τούς ὑπέροχους ψαλμούς τοῦ προφητάνακτος Δαβίδ, θά σταματήσει στόν 33 ψαλμόν, πού βάλαμε στήν ἀρχή τοῦ γραπτοῦ μας, και θά γράψει τά παρακάτω: “Οἱ προτροπές εἶναι βασικές και μᾶς ὀδηγοῦν στήν εὐσέβεια. Μᾶς διδάσκουν μέ ἀκρίβεια νά συγκρατοῦμε τή γλῶσσα, νά ἀπέχομε ἀπό δόλιες ἐπιβουλές, νά ἀποφεύγομε τό κακό”.

Τοῦ Πανοσιολογιωτάτου Ἀρχιμανδρίτου
π. Ἰγνατίου Χατζηνικολάου
Ἱεροκήρυκος Ἰ. Μ. Κισάμου & Σελίνου
Θεολόγου - τ. Λυκειάρχου

Εἶναι ἀδύνατο νά πλησιάσει κανείς τό ἀγαθό, ἐάν πῖό μπροστά δέν ἀπομακρυνθεῖ και δέν ἀπαλλαγῆ ὀλοτέλα ἀπό τό κακό. Ὅπως εἶναι ἀδύνατο νά ἀναλάβει κάποιος τήν υἰεία του, ἐάν δέν ἀπαλλαγῆ ἀπό τήν ἀρρώστια, ἢ νά βρῖσκειται σέ θερμότητα ἐκεῖνος πού συνεχίζει νά κρυώνει. Αὐτά δέν μποροῦν νά συνυπάρχουν. Ἐτσι λοιπόν και ἐκεῖνος πού

πρόκειται νά ἀρχίσει μιά καλή ζωή πρέπει νά ἀπαλλαγῆ ἀπό κάθε σχέση μέ τό κακό.

“Ζήτησον ειρήνην και δίωξον αὐτήν». Ζήτησε τήν ειρήνην τοῦ Κυρίου και ἐπιδίωξε

αὐτήν...”.

Ζήτησε τήν ἀπαλλαγή ἀπό τούς θορύβους αὐτοῦ τοῦ κόσμου... Ἐκεῖνος πού ζητεῖ ειρήνη, ζητεῖ μέ πόθο τόν Χριστόν, διότι αὐτός εἶναι ἡ ειρήνη...

Λόγια πάντα ἐπίκαιρα. Πάντα ἀναγκαῖα. Ὁ ἴδιος ἄνθρωπος μεταξύ φθορᾶς (κακού) και ἀφθαρσίας (καλοῦ). Πάντοτε παλεύοντας κατά τῶν τοῦ κόσμου φθαρτῶν, μετά τοῦ ἀγαθοῦ, τό ὁποῖον, ὅπου πλεόνασε λύνει ὅλα τά ἀτομικά και παγκόσμια προβλήματα. Κι ἂν και τότε, ἐπί ἡμερῶν τοῦ ἀγίου Βασιλείου, και πῖό μπροστά, ὑπῆρχαν προβλήματα, πόλεμοι και μάχες, ἀνηθικότητες και ἐκμεταλλεύσεις, αὐτό, ὅπως και σήμερα, ὀφείλεται στό ὅτι ὁ ἄνθρωπος δέν ἐκκλίνει (ἀπομακρύνεται, ἀπορρίπτει και ἀρνεῖται) ἀπό τό κακό και τή δαιμονική πονηρία. Τούς δαιμονικούς μηχανισμούς. Τίς δαιμονικές ραδιουργίες και πανουργίες. Τόν δαιμονικόν ἐγωῖσμόν και ἔπαρση, μέ ὅλες τίς ἐκδηλώσεις του, και στόν ἐκκλησιαστικόν και στόν λαϊκό χῶρον, τῶν λεγομένων μάλιστα κατ’ εὐφημισμὸν χριστιανῶν”!

Τά λόγια τοῦ Εὐαγγελιστοῦ Ἰωάννου μᾶς θυμίζουν και μᾶς προσγειώνουν σ’ αὐτήν τήν πραγματικότητα: “και ὁ κόσμος ὅλος ἐν τῷ πονηρῷ κεῖται”. (Α’ Ἰωάν. 5,19). Και, ἀκριβῶς, ἐδῶ χρειάζεται, μέ τήν ἐκκλιση ἀπό τοῦ κακού, νά πράττομε τό ἀγαθόν. Σχετική εἶναι και ἡ προτροπή τοῦ Ἀποστόλου Παύλου: “ἀποστρυγούντες (ἀποστρεφόμενοι) τό πονηρόν, κολλῶμενοι τῷ ἀγαθῷ” (Ρωμ. 12,8).

Δυστυχῶς δέν ἀποκολλώμεθα ἀπό τό πονηρό, και τά ἔργα μας δέν εἶναι ἔργα τοῦ φωτός

ἀλλά τοῦ σκότους. Δέν εἶναι τῆς εἰρήνης, ἀλλά τοῦ πολέμου καί τῆς διαμάχης. Ἔργα πονηρίας καί διαλογισμῶν ματαίων καί ἐπιβλαβῶν γιά μᾶς καί τούς ἄλλους. Σκέψεις, πονηρές ἐπιθυμίες, σατανικά σχέδια. Καί ὄλων αὐτῶν πατέρας καί καθοδηγητής εἶναι ὁ διάβολος, ὁ καί πονηρός ὀνομαζόμενος καί μάλιστα ἀπό τόν ἴδιον τόν Χριστόν, γι' αὐτό μᾶς προτρέπει νά προσευχόμεσθε πρὸς τόν Πατέρα μας Θεόν "ἀλλά ρῦσαι ἡμᾶς ἀπό τοῦ πονηροῦ" (Ματθ. 6,13).

Ὁ Ἅγιος Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος, λέγει στήν ἕκτη ὁμιλία του στήν "πρὸς Ἑβραίους Ἐπιστολήν" τὰ ἀκόλουθα: "Ὁ Ἀπόστολος Παῦλος ἀποδεικνύει ὅτι τὰ ἀμαρτήματα δέν προσέρχονται ἀπό τήν σάρκα, ὅπως ἰσχυρίζονται μερικοί ἀπό τούς αἰρετικούς, ἀλλά ἀπό τήν σκέψη τῆς πονηρῆς ἐπιθυμίας καί ὅτι ἐκεῖ βρίσκεται ἡ πηγή τῶν κακῶν. Ἐπειδή, λοιπόν, ὁ νοῦς ἔγινε ἀνίκανος νά διακρίνει τό ὀρθόν, γι' αὐτό καί ὅλα παρασύρθηκαν καί ἀνατράπηκαν ἐφ' ὅσον ὁ ἠνίοχος νοῦς διαστράφηκε".

Ὁ πειρασμός - ὁ πονηρός διάβολος - ὅταν κάνομε καλούς λογισμούς γιά ἔργα καλά θά μᾶς πολεμήσει. Θά φέρει ἕνα σωρό ἐμπόδια, ἢ ἄλλες παρεκκλίσεις, ὅμως δέν θά πρέπει ἐπ' οὐδενί νά ἐκκλίνομε ἀπό τό ἀγαθό. Οὔτε σπιθαμή νά κουνήσομε ἀπό τίς χριστιανικές θέσεις μας καί τόν χριστιανικόν ἀγῶνα μας.

Καί ὁ Ἅγιος Ἰσαάκ ὁ Σῦρος θά μᾶς συμβουλεύσει: "Ὅταν θέλεις νά κάνεις ἀρχή κάποιας θεάρεστης ἐργασίας, ετοίμασε πρῶτα τόν ἑαυτόν σου ἐναντίον τῶν πειρασμῶν, οἱ ὁποῖοι μέλουν νά σοῦ συμβοῦν καί νά μή διστάσεις καθόλου".

Αὐτό κάνει κάθε πραγματικός χριστιανός, ἄσχετα τί θά τοῦ κοστίσει. Κι ὅσοι πράγματι ἔκαναν αὐτόν τόν ἀγῶνα, κι ὅσοι ἐναντιώθηκαν στόν διάβολον (πονηρόν) καί τούς ἀνθρώπους του, καί μάλιστα μεγαλόσχημους, ἢ μικρόσχημους «χριστιανούς», αὐτοί πράγματι ἀδικήθηκαν, διώχθηκαν, ἀγνοήθηκαν, καί ὅμως, «ὡς πολῦτιμοι μαργαρίτες, στολίζουν τό οὐράνιο στεφάνι τῆς αἰώνιας δόξας. Καί εἶναι αὐτοί καί μόνοι οἱ ὁποῖοι κέρδισαν τό "βραβεῖο τῆς ἄνω κλήσεως τοῦ Θεοῦ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ" (Φιλιππ. 3,14). Ἦδη κέρδησαν τό ἔπαθλον τῆς ἀρετῆς πού κατά τόν Ἅγιον Γρηγόριον τόν Θεολόγον "τό ἔπαθλον τῆς ἀρετῆς εἶναι νά γίνομε θεοί (κατά χάριν), νά καταφωτισθοῦμε ἀπό τό ὀλοκάθαρο φῶς, πού λάμπει στήν τριπλή μονάδα καί πού τώρα ἔχομε τήν ἀνταύγιά της μετρημένη". Λόγοι μεγάλοι καί σωτήριοι καί μεγάλο τό ἔπαθλον. Τό μόνο καί ἀληθινό.

ΡΑΔΙΟΦΩΝΙΚΕΣ ΕΚΠΟΜΠΕΣ ΤΗΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΜΑΣ

«Ἐκκλησία καί κόσμος»

Ἡ Ἱερά Μητρόπολις Κισάμου καί Σελίνου ἐπιθυμώντας νά δημιουργήσει ἄλλον ἕνα διαυλο κοινωνίας μέ τούς ἀνθρώπους της συνεχίζει καί πάλι ἀπό τίς **22 Σεπτεμβρίου 2007** τίς τακτικές ἐβδομαδιαῖες ἐκπομπές της στόν Ραδιοφωνικό σταθμό «**ΡΑΔΙΟ ΡΙΖΙΤΕΣ 92,4 FM**» μέ τήν συμμετοχή τοῦ **Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου μας κ. κ. Ἀμφιλοχίου** ὡς καί ἄλλων ἀνθρώπων τοῦ τόπου. **Οἱ ἐκπομπές μεταδίδονται κάθε Σάββατο ἀπόγευμα καί ὥρα 7.00 μ.μ.**

ΣΤΗΝ ΕΟΡΤΗ ΤΗΣ ΜΕΤΑΜΟΡΦΩΣΕΩΣ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ

«Τίνα με λέγουσιν οί άνθρωποι εἶναι;»

(Λουκ. 9,18)

Μεταμόρφωσις. Ἱ.Μ. Σταυρονικήτα
Ἁγ. Ὁρος

Πρό τοῦ Τιμίου Σταυροῦ καί τοῦ πάθους Του, ὁ Κύριος ἐρχόμενος μέ τούς μαθητάς του εἰς τά μέρη τῆς Καισάρειας, γιά πρώτη φορά τούς ἀπηύθυνε τό ἐρώτημα.

Γιά ποιόν μέ νομίζουν οί ἄνθρωποι ὅτι εἶμαι; Οἱ μαθητές ἀβίαστα τοῦ μετάφεραν τή γνώμη τοῦ λαοῦ.

Κύριε, ἄλλοι σέ νομίζουν γιά τόν Ἰωάννη τόν Βαπτιστή, ἄλλοι γιά τόν Ἥλία, ἄλλοι γιά τόν Ἰερεμία, ἢ κάποιον ἀπό τούς Προφῆτες.

Στό δεύτερο ἐρώτημά Του ὁ Κύριος ἀπευθύνεται πρὸς τούς μαθητές καί τούς ἐρωτᾷ.

Ἐσεῖς τί λέτε γιά μένα;

Τοῦ Αἰδес. π. Ἐμμανουήλ Μπαριωτάκη.
Ἄρχιερ. Ἐπιτρόπου Δυτ. Κισάμου

Πρὶν κανεῖς πάρει τόν λόγο ὁ αὐθόρμητος Πέτρος θεολογεῖ καί δίνει τήν φωτισμένη ἀπάντησι. Σὺ εἶσαι ὁ Χριστός ὁ Υἱός τοῦ Θεοῦ τοῦ ζῶντος, Ὁ Κύριος ἀκούγοντας τήν μαρτυρία τοῦ Πέτρου, τόν καλοτύχισε μέ τά λόγια. Μακάριος νά εἶσαι Σίμων, υἱέ τοῦ Ἰωνᾶ, διότι μήτε τήν κατά κόσμον παιδεία ἔχεις, μήτε κανένα ἄλλο ἀνθρώπινο γνῶρισμα, ἀλλὰ φωτισμένος στήν ψυχή καί καρδία ἀπό τόν Θεό, μέ ἀναγνώρισες καί μέ ὁμολογεῖς. Ἀπό σήμερα σέ ὀνομάζω Πέτρο καί πάνω στήν πέτρα τῆς δικῆς σου πίστεως θά οἰκοδομήσω τήν ἐκκλησία μου, θά τήν στερεώσω στήν δική σου ὁμολογία γιά νά μήν μπορέσει κανένας ἀπό τούς αἰρετικούς τῶν αἰώνων, τά στόματα τῆς κοιλίας, νά τήν γκρεμίσει καί νά τήν ταπεινώσει.

«Τίνα με λέγουσιν οί ἄνθρωποι εἶναι;» (Λουκ. 9,18)

Τῆς θεότητος τοῦ Κυρίου ἀδιάψευστα σημάδια καί γνωρίσματα ἦταν τά πάμπολλα θαύματά Του, οἱ ἰατροῦς τῶν ἀσθενῶν, οἱ θεραπείες τῶν ἀρρώστων, ἡ ἀνάστασις τῶν νεκρῶν, ἡ ἀπαλλαγὴ τῶν δαιμονιζομένων.

Παρ' ὅλα τά φανερά γνωρίσματα τῆς θεότητός Του, ὁ Κύριος βλέποντας τήν ἀπιστία καί σκληροκαρδία τοῦ λαοῦ, θέλησε νά τόν πληροφορήσει γιά τά ἀγαθὰ τῆς αἰώνιας ζωῆς στά ὅποια πρέπει νά ἐλπίζει ὁ ἄνθρωπος, νά δείξει ἔμπρακτα τή δόξα ἐκείνη, μέ τήν ὅποια πρόκειται νά ἔλθει (κατά τήν Δευτέρα Παρουσία Του), ἀλλὰ καί νά διορθώσει τίς πλανεμένες ἀπόψεις των σχετικά μέ τό ποιός ἦταν.

Γι' αὐτό παραλαμβάνει τούς τρεῖς ἀπό τούς μαθητές Του οἱ ὅποιοι διακρίνονταν, ὁ μὲν Πέ-

τρος για τήν υπερβολική αγάπη και ἀφοσίωσή του πρὸς τὸν Διδάσκαλο, ὁ Ἰωάννης ἐπειδὴ ἦταν ὁ ἀγαπημένος μαθητὴς Του καὶ ὁ Ἰάκωβος, ἐπειδὴ εἶχε τήν δύναμη νὰ πιεῖ τὸ ποτήριο τὸ ὁποῖο καὶ ὁ Κύριος θὰ ἔπινε, τοὺς ἀνεβάζει «εἰς ὄρος ὑψηλόν» (Ματθ. 17,1) καὶ μεταμορφώθηκε μπροστὰ τους. «Ἐλαμψε τὸ πρόσωπο αὐτοῦ ὡς ὁ Ἥλιος, τὰ δὲ ἱμάτια αὐτοῦ ἐγένετο λευκά ὡς τὸ φῶς». (Ματθ. 17,2)

Τὸ μεγάλο καὶ σημαντικό αὐτὸ γεγονός τῆς θείας Μεταμορφώσεως εἶχε καὶ ἔχει βαθύ νόημα καὶ ὑψηλὴ ἀποστολή, ἀφοῦ κάθε λόγος καὶ πράξη τοῦ Κυρίου ἀποβλέπει στὴν σωτηρία τοῦ ἀνθρώπου.

Ἐμπροσπαθήσωμεν νὰ ἐπικεντρώσωμε στά κύρια σημεῖα τῆς ἑορτῆς μέσα ἀπὸ τίς ἀγιογραφικὲς μαρτυρίες, τίς ἐρμηνεῖες καὶ ἀναλύσεις τῶν Θεοφόρων Πατέρων καὶ τὴν ὑμνολογία τῆς ἐκκλησίας μας, θὰ δοῦμε ὅτι μέ τὴν Μεταμόρφωσή Του:

Ἀποκαλύφθηκε γιὰ μία ἀκόμη φορά ἡ σχέση τοῦ Θεοῦ - Πατρός μετὰ τοῦ Θεοῦ - Υἱοῦ, τὴ στιγμή κατὰ τὴν ὁποία «φωνὴ ἐκ τῆς νεφέλης» ἀκούστηκε νὰ λέει: «Οὗτος ἐστὶν ὁ Υἱός μου ὁ ἀγαπητός, ἐν ᾧ εὐδόκησα, αὐτοῦ ἀκούετε.» (Ματθ.17,5)

Φανερώθηκε ἡ δόξα τῆς Θεότητός Του στοὺς τρεῖς «προκρίτους» τῶν μαθητῶν Του (Πέτρο, Ἰάκωβος καὶ Ἰωάννη), καθὼς καὶ σὲ δύο ἄνδρες ἐκπροσώπους τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης (Μωϋσῆ καὶ Ἡλία) τόσο μόνο, ὅσο «ἠδύναντο» ὡς ἄνθρωποι νὰ ἴδωῦν.

Ἀποδείχτηκε ὅτι ὁ Μεταμορφωθείς Κύριος, μέ τὴν παρουσία τῶν Προφητῶν καὶ τὴν κοινωνία μέ τοὺς τρεῖς μαθητὲς Του, εἶναι Κύριος καὶ Δεσπότης ὄχι μόνο τῶν ζώντων, ἀλλὰ καὶ τῶν νεκρῶν «ζώντων καὶ νεκρῶν κυριεύει», ὅπως ψάλλομε στὸν Ἑσπερινό τῆς ἑορτῆς.

Προτυπώθηκε ἡ ἔνδοξη Ἀνάστασή Του. Λίγο πρὶν τὸ ἐκούσιο πάθος Του, θέλοντας νὰ ἐνισχύσει τὴν πίστη τῶν μαθητῶν του, ἔδειξε μέρος ἀπὸ τὴν ἕως τότε ἀθέατη μορφή του. Μέ τὸν τρόπο αὐτὸ τοὺς προἰδέασε γιὰ τὸ τί ἐπρόκειτο νὰ συμβεῖ μετὰ τὸ Σταυρὸ καὶ τὴν Ταφή του. Ὅτι θὰ ἐγερθεῖ ἔνδοξος, θὰ πατήσει τὸν θάνατο, θὰ Ἀναληφθεῖ ἐν δόξῃ καὶ θὰ καθίσει στὰ δεξιά του Πατρός.

Προμηνύθηκε ἡ μέλλουσα Δευτέρα καὶ

ἔνδοξη Παρουσία Του καὶ ἡ ἐγγύηση τῆς Παραδείσιας τρυφῆς, χαρᾶς καὶ ἀπολαύσεως.

Ἐμφανίστηκε τὸ «ἄκτιστον φῶς» κατὰ τὸ ἀρχαῖον κάλλος, ὅπως ὁ Ἱερός Χρυσόστομος ἐξηγεῖ. Ὁ Κύριος ἔδειξε ὅτι πέρα ἀπὸ τὸ φυσικὸ φῶς ὑπάρχει τὸ ὑπερφυσικὸ καὶ θεῖο, καὶ πέρα ἀπὸ τὸ φυσικὸ κάλλος τοῦ ἀνθρώπινου μεταπτωτικοῦ προσώπου, ὑπάρχει τὸ ἀρχαῖο τὸ πρὸ τῆς πτώσεως τοῦ Ἀδάμ κάλλος, γιὰ τὴν ἀποκατάσταση καὶ ἐπαναφορά τοῦ ὁποίου, ἦλθε στὸ Σταυρὸ καὶ τὸ Πάθος.

Δοξάστηκε τὸ ἀνθρώπινο σῶμα τὸ ὁποῖο καὶ ὁ Κύριος φόρεσε καὶ ἀπέκτησε τὴν δόξα τῆς θεότητος μέ τὸ νὰ «μεταμορφωθεῖ» στὸ ὄρος Θαβῶρ. Ὁ χοϊκὸς ἄνθρωπος ἀξιώθηκε ὑπέρμετρης τιμῆς κατὰ τὸν Ἅγιο Γρηγόριο τὸν Παλαμᾶ, ὁ ὁποῖος γράφει. «Δοξάζεται μὲν ἡ σὰρξ ἅμα τῇ προσλήψει καὶ δόξα τοῦ σώματος, ἡ δόξα τῆς θεότητος γίνεται».

Προβλήθηκε ξανά ἡ θεία καὶ ἀνθρώπινη φύση Του καὶ ἐνωμένες μᾶς παρουσιάζονται ὡς Θεὸς Παντοκράτωρ, Τέλειος καὶ ἄληθινός, ὅπως οἱ θεῖοι Πατέρες ὑπογραμμίζουν. «Θεὸς ὄλος ὑπάρχων, ὄλος βροτὸς γέγονας, ὄλην τῇ θεότητι μίξας τὴν ἀνθρωπότητα ἐν ὑποστάσει σου, ἣν ἐν δυοῖ ταῖς οὐσίαις Μωϋσῆς καὶ Ἡλίας, εἶδον ἐν ὄρει Θαβῶρ».

Ἀδελφοί, ἐπειδὴ ἡ μεγάλη καὶ Δεσποτικὴ ἑορτὴ τῆς Μεταμορφώσεως, τῆς θεϊκῆς φύσεως τοῦ Χριστοῦ μας εἶναι γνώρισμα, παρέχει τὴν εὐκαιρία γιὰ τὴν μεταμόρφωση κάθε ἀνθρώπου. Ὁ Ἀπόστολος τῶν Ἐθνῶν Παῦλος μᾶς διδάσκει ὅτι, καθῆκον ἠθικὸ ἔχομε νὰ μὴν προσαρμόζομε τὸν ἑαυτὸ μας στὴ νοοτροπία αὐτοῦ τοῦ κόσμου, ἀλλὰ νὰ τὸν μεταμορφώνουμε συνεχῶς πρὸς τὸ καλὸ, ἀποκτώντας τὸ νέο φρόνημα τοῦ πιστοῦ. Τότε μόνο θὰ μπορούμε νὰ διακρίνουμε τὸ σωστό καὶ εὐάρεστο στὸ Θεὸ Πατέρα.

Ἄς μὴ γιορτάζουμε, λοιπόν, τὴν Θεία Μεταμόρφωση τοῦ Κυρίου μόνο μέ ἐξωτερικὲς ἐκδηλώσεις, ἀλλὰ «τὴν καρδίαν κεκαθαρμένην ἐκ παθῶν ἔχοντες» καὶ «φέγγει τῶν ἀρετῶν ἐκλάμποντες, προσβῶμεν ἐν ὄρει τῷ ἁγίῳ, ὁψόμενοι τὴν θείαν τοῦ Κυρίου Μεταμόρφωσιν», καθὼς ψάλλει ἡ Ἐκκλησία μας.

ΘΕΟΤΟΚΟΣ

ΚΑΙ ΑΓΙΟΝ ΟΡΟΣ

χερσόνησος τοῦ Ἁγίου Ὄρους ἀποτελεῖ τόν Β.Α. δάκτυλο τῆς Χαλκιδικῆς. Κατά τήν προχριστιανική ἐποχή ὀνομαζόταν Ἀκτή ἢ Ἄθως.

Τήν ὀνομασία «Ἄθως» λέγεται ὅτι τήν ἔλαβε ἀπό τή διήγηση τῆς Γιγαντομαχίας. Ἡ μυθολογία παρουσιάζει τόν γίγαντα Ἄθωνα ἀπό τή Θράκη νά ἀγωνίζεται ἐναντίον τῶν θεῶν τοῦ Ὀλύμπου. Κατά τήν διάρκεια τῆς πάλης του μέ τόν Ποσειδῶνα, λέγει ἡ μυθολογία, ἐκτόξευσε ἕνα τεράστιο βράχο ἐναντίον τοῦ Ποσειδῶνα, ὁ ὁποῖος λόγω τοῦ βάρους ἔπεσε στή θάλασσα καί δημιουργήθηκε τό ὄρος Ἄθως.

Ἀπό τά ἀποστολικά ἀκόμη χρόνια ἡ παράδοση θέλει τήν Κυρία Θεοτόκο νά ζητᾶ ἀπό τόν Υἱό Της τή χερσόνησο τοῦ Ἄθω ὡς κληρο δικό Της, πού θά τόν φυλάττει καί διασώζει ἀπό κάθε κακό καί στόν ὁποῖο θά ὀδηγήσει χιλιάδες ψυχές, πού ἐπιθυμοῦν τή σωτηρία τους καί θά δοξολογοῦν ἀκατάπαυστα τόν Τριαδικό Θεό.

Ὅταν ὁ Μεγάλος Κωνσταντῖνος, πρίν κτίσει τήν Κωνσταντινούπολη στή σημερινή της θέση, διάλεξε ὡς τοποθεσία γιά τήν νέα του πρωτεύουσα τήν περιοχή γύρω ἀπό τήν διώρυγα τοῦ Ξέρξη, τοῦ παρουσιάσθηκε ὁ ἐπίσκοπος Ἀρεθουσίας Μάρκος καί τόν ἀπέτρεψε ἀπό τό ἐγχείρημα αὐτό λέγοντάς του, ὅτι ἡ χερσόνησος αὐτή εἶναι κληρος τῆς Κυρίας Θεοτόκου καί ὅτι θά γίνει κατοικητήριο μοναχῶν. Ὁ Αὐτοκράτορας τότε παραιτήθηκε ἀπό τό σκοπό του καί πρὸς τιμῆ τῆς Θεοτόκου ἔκτισε τρεῖς ναούς, οἱ ὁποῖοι ὅμως ἀργότερα καταστράφηκαν ἀπό τόν Ἰουλιανό τόν Παραβάτη.

Ἀπό πολύ ἔνωρίς, λοιπόν, ὁ Ἄθως συνδέθηκε ἄρρηκτα μέ τό πρόσωπο τῆς Παναγίας καί οἱ ἀάμπολλες ἐμφανίσεις Της

Τοῦ Ὁσιολ. Ἱερομονάχου
π. Εἰρηναίου Μπατσάκη,
Ἐφημερίου Βλάτους Κισάμου

άλλά και οί υπερφυεῖς πράγματι ἐπεμβάσεις Της - ἰδίως στούς πρώτους οἰκιστές - μοναχούς τοῦ Ὁρους - ἔθεσαν τά θεμέλια γιά τήν ὀργάνωση τοῦ μοναχικοῦ βίου ἀλλά καί τή χρηστή διακυβέρνηση τοῦ Τόπου σύμφωνα μέ τή θέληση τῆς Θεοτόκου.

Ἅγιον Ὁρος. Κοινωνία ἀνθρώπων. Πολιτεία ἰσάγγελος. Βίος θαυμαστός. Σημεῖο ἀντιλεγόμενο ἤ καί ἀμφισβητούμενο. Ἐνας τόπος στόν ὁποῖο ἐπί ἑκατονταετίες δέν γεννιέται κανεῖς ἄνθρωπος ἀλλά μόνον πεθαίνουν χιλιάδες. Ἐνας τόπος πού ἡ ζωή καί ὁ θάνατος παίρνουν ἄλλο νόημα καί διαστάσεις.

Ἅγιον Ὁρος. Ἐνα γεωγραφικό στίγμα πέρα ἀπό τό χῶρο καί τό χρόνο. Τόπος θεολογικός. Τόπος μυστηρίου. Τόπος σωτηριολογικός. Τόπος συναντήσεως τοῦ ἀνθρώπου μέ τό Θεό, τοῦ φθαρτοῦ μέ τό ἀφθαρτο, τοῦ οὐράνιου μέ τό γήινο, τοῦ πῆλινου μέ τό αἰώνιο. Τόπος τῆς Θεοτόκου.

Στήν μήτρα τῆς Παναγίας συναντήθηκαν ἡ γῆ μέ τόν Οὐρανό, τό κτιστό μέ τό Ἄκτιστο, ἡ ὕλη μέ τόν Πλάστη, ἡ εἰκόνα μέ τό Προτότυπο. Καί στό Ἅγιον Ὁρος, ὡς σέ ἄλλη μήτρα, τελεσιουργεῖται τό ξένο μυστήριον, τό παράδοξο ἄκουσμα, τό φρικτό θέαμα, τό ποθούμενον διά βίου, ἡ μυστική συνάντηση τοῦ ἐραστή μέ τόν Ἐρρώμενο, τοῦ ἀσκητῆ μέ τόν Τελειωτή, τοῦ σχοινοβάτη μέ τήν Ἀσπίδα τῆς σωτηρίας.

Σέ χρόνο ἀνύποπτο, καί τῶν θυρῶν κεκλεισμένων, δίχως νά ὑποψιάζεσαι κάτι, χωρίς κάτι νά περιμένεις, μή ὑπολογίζοντας στίς ἀρετές σου ἤ στά κατορθώματα καί τά μοναχικά σου παλαίσματα, «σοῦ μή εἰδότος» κατέρχεται ὁ Μεγάλης Βουλής Ἄγγελος γιά νά εὐαγγελιστεῖ τό «χαῖρε». Τό χαῖρε τῆς θαυμαστής κηρύσεως στή Θεοτόκο· τό χαρμόσυνο ἄγγελμα τῆς διά Πνεύματος Ἁγίου συνενερέσεως, τῆς γεύσεως τῆς χρηστότητος τοῦ Κυρίου, τῆς κατά χάριν θεώσεως καί μεθέξεως σ' αὐτόν πού ἔθεσε ὡς σκοπό τῆς ζωῆς του τήν ἀνεύρεση τοῦ πολύτιμου μαργαρίτη.

Ἅγιον Ὁρος. Ὁ χῶρος πού κυφορεῖται κανεῖς πέρα ἀπό τούς φυσικούς νόμους, πού γεννᾶται ἀφθόρως δίχως νά μεταλλαχθεῖ σωματικά, πού μετέχει στό ἄκτιστο φῶς τῆς ζωαρχικῆς Τριάδας χωρίς νά ἐξίσταται ἀπό τά ἱστορικά του δεδομένα καί τά δρώμενα, πού θεολογεῖ ὄντας ἀγράμματος, πού φωτίζεται ὁ νοῦς του καί πλατύνεται γενόμενος εὐρυχωρότερος τῶν οὐρανῶν ὅταν ξεχάσει τήν κατά κόσμον σοφία πού κουβαλᾷ μέσα του, καί γίνει νήπιος καί μωρός ἐν Χριστῷ.

Ὁ Χριστός γεννᾶται ἐκ τῆς παρθένου καί ἀπειράνδρου Γῆς τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου, διά τοῦ τελεταρχικοῦ Πνεύματος. Μέ ὅμοιο τρόπο

συντελεῖται ὁ καινισμός καί ἡ ἀναγέννηση τοῦ νέου ἀνθρώπου, αὐτοῦ πού ἐνεδύθηκε τό Χριστό ὄχι μόνο διά τοῦ Βαπτίσματος ἀλλά καί διά τῆς μοναχικῆς κουρᾶς καί τῆς ἐνδύσεως τοῦ ἀγγελικοῦ σχήματος στήν παρθένο γῆ τοῦ ἀγιωνύμου Ὁρους, στή μοναξιά τῆς ἐρημίας πού καρπογονεῖ βλαστούς εὐαγγελικούς, κλάδους χρηστούς, καί θάλλει ἀμάραντους λειμῶνες, τέκνα φωτόμορφα τῆς Ἐκκλησίας, στήν χώρα πού σέ καθαίρει χωρίς νά σέ στραγγαλίζει.

Θεοτόκος· ὁ Τόπος ἀναπαύσεως τοῦ Υἱοῦ καί Λόγου τοῦ Θεοῦ, τοῦ σκηνώματος ὀλοκλήρου τοῦ πληρώματος τῆς Θεότητος, τοῦ κατοικητηρίου τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Ὁ Τόπος τῆς ἐν ἐλευθερία ὑποταγῆς καί ὑπακοῆς στό ἅγιο θέλημα τοῦ Θεοῦ.

Ὁρος Ἅγιον. Ὁ τόπος πού σέ καλεῖ νά πολιτευτεῖς κατά μίμηση τῆς Παρθένου Κόρης. Νά παραδώσεις τό θέλημά σου μέ ἐμπιστοσύνη στήν πάνσοφη βούληση τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ, νά καταστήσεις τόν ἑαυτό σου καί τό εἶναι σου παλλάδιο τοῦ ἀχωρήτου Θεοῦ. Νά ἀκούσεις τά ἀνήκουστα, νά οἰκοποιηθεῖς τά ξένα, νά πολιτευτεῖς, ζώντας ἐπί γῆς, τά οὐράνια, νά γίνεις ὁ ἴδιος τόπος ἀναπαύσεως καί σωτηρίας τῆς εἰκόνας τοῦ Θεοῦ, τοῦ ἄλλου ἀνθρώπου, τοῦ κοντινοῦ καί μακρινοῦ, αὐτοῦ πού ἐγκατέλειψες γιά νά εἶσαι γιά πάντα ἀρμοσμένος μαζί του, τοῦ γνωστοῦ καί τοῦ ἀγνωστοῦ.

Ἅγιον Ὁρος καί Θεοτόκος. Τόπος κοινός. Τόπος ἀγιασμοῦ καί περισσεῖας χάριτος. Τόπος ἀπό τόν ὁποῖο ἀντλεῖς συνεχῶς, ἐπειδή ἔχει λυθεῖ ἡ στειρότητα καί «ἡ χάρις ἄρχεται καρπογονεῖν». Τόπος στόν ὁποῖο κοπιάζεις καί ἐργάζεσαι δίχως νά ἐξαντλεῖσαι, πού παρακαλεῖς γιά λίγη ἀνάψυξη, ὄχι ἐξ αἰτίας τοῦ καμάτου, ἀλλά ἐπειδή ἀντιλαμβάνεσαι τή σμικρότητα καί ὀλιγότητά σου μπροστά στό κάλλος τῶν ἀρρήτων.

Ἅγιον Ὁρος καί Θεοτόκος. Βίοι παράλληλοι. Βίοι ἀγγελομίμητοι. Βίοι τῆς ἄνω κλήσεως. Πρόκληση ζωῆς· γιά θέση ἢ ἀντίθεση. Ἀποδοχή ἢ ἀπόρριψη. Κατάφαση ἢ ἄρνηση.

Ο ΧΩΡΙΚΟΣ

ΚΑΙ ΤΑ ΣΥΚΑ

Άργοπώρησε ό χωρικός στό χωράφι κι όταν σκέφτηκε πώς έπρεπε νά φύγει γιά νά μή βραδιαστεί, μάζεψε γρήγορα - γρήγορα σύκα από τή συκιά, όσα είχαν αφήσει ακόμη οί περαστικοί και τά πουλιά κι ύστερα έφυγε βιαστικός γιά νά γυρίσει στό σπίτι του. Τό σκοτάδι, όμως, άρχισε νά πέφτει. Ό δρόμος ήταν άνηφορικός, ό χωρικός κουράστηκε και κάθισε νά ξεπαστάσει. Τότε θυμήθηκε και τά σύκα. Άναψε τόν μικρό φακό, πού κρατούσε, έπιασε ένα σύκο, τό άνοιξε γιά νά τό φάει, τό κοίταξε και τό πέταξε. Έπιασε άλλο σύκο, ύστερα κι άλλο, μά όλα είχαν τήν ίδια τύχη. Τά σύκα ήταν σκουλικιασμένα! Τότε, τί νομίζετε πώς έκανε; Αντί νά πετάξει τή σακούλα μέ τά σκουλικιασμένα σύκα, έσβησε τόν φακό και έφαγε τά σύκα...

Του Αίδεσ. Πρωτοπρεσβυτέρου
π. Ευαγγέλου Παχυγιαννάκη.
Άρχιερ. Έπιτρόπου Ί.Μ. Πέτρας

Αυτά λέει τό ανέκδοτο, πού, όπως όλα τά ανέκδοτα, έτσι και τοϋτο κρύβει μία αλήθεια πού τή συναντάμε στην καθημερινή μας ζωή. Η κοινωνία μας είναι γεμάτη από τέτοιου είδους... έξυπνους χωρικούς κι άς είναι και πρωτευουσιάνοι. Μικρούς, μεγάλους, ήλικιωμένους, νέους και νέες. Η παραστρατημένη έποχή μας τούς προσφέρει άπλόχερα σακούλες μέ σκουλικιασμένα σύκα. Βιβλία μέ έλεεινό περιεχόμενο, περιοδικά πού προκαλούν και τήν πιο φιλελεύθερη ήθική μέ τήν έκθεση τής ανθρώπινης σάρκας σε όλες τις άπόκρυφες λεπτομέρειες πού έξάπτουν τή φαντασία μικρών και μεγάλων και τραυματίζουν τήν άθωότητα τών νέων.

Σίριαλς αμερικανικής υποκουλτούρας, πού θολώνουν και έξαχρειώνουν την οικογένεια, πού εισάγουν νέα ήθη και κινηματογραφικά φίλμς, πού προβάλλονται και από την τηλεόραση, γεμάτα έγκλήματα και άπάτες, μοντέλα και πρότυπα του υποκόσμου. Και όλα αυτά στο όνομα του σύγχρονου, του νέου, του μοντέρνου, της προοδευτικότητας, πού προσπαθούν να καλύψουν την ήθικη σαπίλα και τις άπάτες ποικίλης διαφθοράς.

Και είναι αλήθεια ότι ο άνθρωπος διατηρεί πάντοτε, μέσα σε όλες τις εποχές, άκόμη και στις πιο δύσκολες, στα βάθη της ψυχής του ένα φως, πού, όσο και αν σιγοκαίει δέν θά σβήσει ποτέ. Είναι ή φλόγα πού άναψε ο Δημιουργός Θεός μέσα στη λάσπη από την όποία μās έπλασε και την έκαμε «εις ψυχήν ζώσαν». Και έπειδή ο μισάνθρωπος διάβολος τό γνωρίζει αυτό, γι' αυτό ξεσηκώνει κατεπάνω του όλους τους άγέρηδες του κακού και της άθεΐας γιά να σβήσει αυτό τό φως, όπως τό έσβησε και τότε πού οι πρωτόπλαστοι πήραν και έφαγαν από τον άπαγορευμένον καρπόν και βυθίστηκε όλο τό ανθρώπινο γένος στο σκοτάδι. Έτσι και τώρα, σβήνοντας τό φως του ήθικου νόμου από τις ψυχές των ανθρώπων, τους όδηγεΐ στα τυφλά γιά να γεύονται τους καρπούς της άνομίας και της άποστασίας, της ήθικης έξαχρειώσεως, πού τους προσφέρει μέ καταπληκτική μαεστρία, ο κόσμος. Και αν σε όλων τις καρδιές υπάρχει αυτό τό φως τό άσβηστο, πιο ζωντανό και πιο φωτεινό υπάρχει μέσα στις καρδιές των νέων ανθρώπων, γιάτί δέν τό έχουν άκόμη μολύνει τά πάθη και δέν τό έχει συσκοτίσει ή πονηρία και ή διαστροφή των μεγάλων.

Αυτό τό φως είναι ο ουρανόςταλτος φακός μέσα στην καρδιά του νέου ιδίως άνθρώπου, πού, όταν πάει να δοκιμάσει τά σκουλικιασμένα σϋκα, πού του σερβίρει ο κόσμος, τον κάνει να τ'

αηδιάσει και να τά πετάει μακριά. Κι είναι μακάριος ο άνθρωπος πού από τά νεανικά του χρόνια θά κρατήσει άγνό και άκέραιο αυτό τό φως της συνειδήσεως και του έμφυτου ήθικου νόμου, γιάτί αυτό του παρέχει όλα τά έχέγγυα να διακρίνει στο διάβα της ζωής τό καλό από τό κακό, τό σάπιο από τό γερό, τό καθαρό και τό διαυγές από τό άκάθαρτο και τό μαϋρο των μισοσβημένων φωτων των νάϊτ-κλάμπς και των λοιπων κέντρων διαφθοράς από τό φως της ήμέρας...

Όπως, όμως, είναι αλήθεια ότι ο δρόμος πού φωτίζεται από τό φως του Θεου έξασφαλίζει στον άνθρωπο και ιδιαίτερα στον νέο μία άσφαλτη πορεία, τό ίδιο είναι αλήθεια ότι ο δρόμος αυτός δέν είναι καθόλου εύκολος. Είναι δρόμος κοπιαστικός και δύσκολος. Είναι δύσκολο πράγμα να άρνηθει κανείς και να πετάξει μακριά αυτά τά γλυκά σϋκα, πού του προσφέρει πολύ δελεαστικά ή έποχή του, άς είναι και σκουλικιασμένα. Άκόμη και γιά ένα πρόσθετο λόγο, γιάτί του υπόσχεται ή, αν θέλετε, του έξασφαλίζει μία άνετη εξέλιξη. Ποτέ, βέβαια, δέν θά λέγαμε μία ώραία ζωή, γιάτί ώραία ζωή δέν μπορεί ποτέ να υπάρξει, όταν την τρέφει κανείς μέ μολυσματικούς οργανισμούς και μάλιστα μέ σκουλήκια. Μιά τέτοια ζωή είναι χαμοζωή, πού σέρνεται μέσα στη λάσπη και στο χωμα της ήθικης σαπίλας και διαφθοράς.

Δυστυχώς, τό παραπάνω άπίθανο άνέκδοτο, μέ τον χωρικό, πού σβήνει τον φακό και τρώει τά σκουλικιασμένα σϋκα, τό έπαληθεύει ή καθημερινή ζωή. Πολλοί άνθρωποι φιμώνουν τή φωνή της συνειδήσεώς τους, περιφρονοϋν τον ήθικό νόμο, σβήνουνε σιγά-σιγά τή θεϊκή φλόγα και γεύονται τους καρπούς της άνομίας. Τί κρίμα!

ΕΝΟΡΙΕΣ ΤΗΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΜΑΣ

ΕΝΟΡΙΑ ΑΓΙΩΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ & ΕΛΕΝΗΣ ΚΑΜΠΑΝΟΥ ΣΕΛΙΝΟΥ

Στά νοτιοδυτικά του Νομού Χανίων βρίσκεται η έπαρχία Σελίνου, την οποία απαρτίζουν οι Δήμοι: Ανατολικού Σελίνου, Καντάνου και Πελεκάνου και η Κοινότητα Γαύδου.

Στό δήμο του Ανατολικού Σελίνου και μάλιστα στην έδρα του βρίσκεται η Ένορία Καμπανού - Τσισκοιανών, την οποία συγκροτούν τα χωριά Καμπαρός και Τσισκοιανά.

Παλαιότερα η έδρα της Ένορίας δηλ. ο Καμπαρός, είχε περισσότερους από 650 κατοίκους και

**Τού κ. Σταμάτη Άποστολάκη
Διδασκάλου-Λαογράφου**

είχε δύο ένορίες. Η μία περιελάμβανε τους συνοικισμούς Καστανιά, Περαχώρι, Κασελιάνα και κεντρική Έκκλησία της τόν Άγιο Έλευθέριο. Η άλλη είχε τις συνοικίες Μπουλταδιανών, Κωνσταντακιανών, Κανταριανών και Αρχοντικού με κεντρικό Ναό τόν τρίκλιτο Άγ. Νικόλαο, Μεταμόρφωση του Σωτήρα και Εὐαγγελισμό τῆς Θεοτόκου.

Η έκκλησία αυτή κτίστηκε γύρω στα 1880 και

**Ο Ἱ.Ν. τοῦ Ἁγίου Εὐτυχίου στά Τσισκοιανά.
Ἐξακκλήσιον τῆς Ἐνορίας**

**Ο Ἱ.Ν. τῶν Ἁγίων Κωνσταντίνου & Ἑλένης
Καμπανοῦ Σελίνου**

σέ θύρωμά της ἔχει ἐνετικό θυρεό. Τό τέμπλο της διατηρεῖ ὅλη τήν παλαιά στιλπνότητά του καθώς και οἱ εἰκόνες του (καί τοῦ Δωδεκάορτου), πού εἶναι ἔργα τοῦ ἀπό τά Ροδωποῦ Ἁγιογράφου Ἐμμ. Γ. Παπαδάκη. Τό πάτωμα τῆς Ἐκκλησίας εἶναι βοτσαλωτό.

Ἡ Ἐκκλησία Ἅγιος Έλευθέριος τῆς πρώτης (τότε) Ἐνορίας εἶναι νεώτερη και χρονολογεῖται στίς ἀρχές τοῦ παρελθόντος αἰῶνος. Οἱ εἰκόνες τοῦ τέμπλου καθώς και τό Δωδεκάορτο και τό τέμπλο μέ τόν ὄλο ξυλόγλυπτο διάκοσμό του εἶναι ἰδιαίτερης ἀξίας και τέχνης. Διατηροῦνται δέ και φροντίζονται ἄριστα!

Ἐφημέριοι τῶν δύο ἐνοριῶν τοῦ χωριοῦ, τά παλαιότερα χρόνια, ἀναφέρονται ὁ π. Γεώργιος Καστάνης, γιά τόν Ἅγ. Έλευθέριο, και τελευταῖος στήν πάνω Ἐνορία ὁ π. Νικόλαος Πρωτοπαπαδάκης.

Σήμερα (2007), ἀλλά και ἀπό τό 1930 περίπου ὁ Καμπαρός εἶναι μιὰ ἐνορία μέ κεντρικό Ναό της ὡς τό 1964 τόν Ἅγιο Έλευθέριο και μετά τά ἐγκαίνια τοῦ νεόδμητου κεντρικοῦ Ναοῦ στό κέντρο τοῦ Καμπανοῦ, ὁ νέος ναός τῶν ἁγίων Κωνσταντίνου και Ἑλένης, στόν ὁποῖο ὑπηρετήσαν οἱ ἐφημέριοι π. Ἐμμανουήλ Τζανουδάκης, π. Κωστής Μελάκης, ὡς τό θάνατό του, και ἔκτοτε ὁ νῦν ἐφημέριος π.

**Ὁ Ἰ.Ν. τοῦ Ἁγ. Ὀνουφρίου
Ἐξωκκλήσιον τῆς Ἑνορίας**

Κωνσταντῖνος Ἀλυγιάκης.

Ἀπό τά χρόνια τῆς ἐφημερίας τοῦ π. Ἐμμανουὴλ Τζανουδάκη ἔχει προστεθεῖ στήν ἐνορία καί τό διπλανό μικρό χωριό Τσιοσκιάνα τῆς τ. Κοινότητος Ἐπανοχωρίου μέ τόν ἀρχαῖο θαυματοουργό Ναό τοῦ Ἁγ. Εὐτυχίου, τόν νεώτερο τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου καί τόν πρόσφατο τοῦ ἁγ. Ζωσιμᾶ.

Ἡ ἔδρα τῆς Ἑνορίας, τό χωριό Καμπαρός, ἔχει πλειάδα ἄλλων Ἐκκλησιῶν, πού πάντοτε λειτουργοῦνται στή χάρη των. Ἔτσι στή συνοικία Μπουλταδιανῶν ἐκτός τῆς τρίκλιτης (Ἁγ. Νικολάου, Μεταμορφώσεως καί Εὐαγγελισμοῦ) εἶναι καί ὁ Ἁγ. Πολύκαρπος, τοῦ 14ου αἰῶνα μέ κατεστραμμένες τίς τοιχογραφίες του, καί ψηλά ἡ ἐξοχική Ἐκκλησία τοῦ Ἁγ. Βασιλείου.

Στήν συνοικία Κασελιανῶν εἶναι ἡ Ἐκκλησία τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου καί ὁ Ἅγιος Ὀνούφριος (τοῦ 15ου αἰῶνα) μέ ἡμικατεστραμμένες τοιχογραφίες ἀπό τά κατοχικά χρόνια.

Στό Περαχώρι εἶναι ἀκόμη ὁ Ἅγιος Ἰωάννης καί ἐξοχικά, νότια, ὁ Ἅγιος Γεώργιος κτισμένος στά μέσα τοῦ 20οῦ αἰῶνα, ἐνῶ βορειοδυτικά ψηλά πάνω ἀπό τό χωριό, στόν ἀκατοίκητο πλέον οἰκισμό Βρέ, εἶναι ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἁγ. Εἰρήνης. Τέλος ἀνατολικά τοῦ χωριοῦ καί ὀδεύοντας πρός τό χωριό Τσιοσκιάνα στήν ἀγροτική τοποθεσία Λενικό (γρ. Ἑλληνικά) ὑπάκει ὁ νεόδμητος Ναός τοῦ Ἁγ. Ἀθανασίου, ἐνῶ στά νότια ὁ Ἁγ. Νικόλαος (ἀγρ. περιοχή Χαβήδι) σέ χαλάσματα παλαιότερου φερώννιμου ναΐσκου.

Ὡς πρός τήν κεντρική Ἐκκλησία τῆς ἐνορίας Καμπανοῦ, τόν νεόδμητο ἱερό Ναό τῶν Ἁγ. Κωνσταντίνου καί Ἐλένης σημειώνουμε ὅτι :

Ἡ ἔναρξη τῶν ἐργασιῶν ἀνεγέρσεώς του ἔγινε τό 1954 καί ἡ ἀποπεράτωσή του τό 1963. Ἔγκαίνια

τοῦ Ναοῦ ἔγιναν τήν 2α Μαΐου 1964 ἀπό τόν Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Κισάμου –Σελίνου κ.κ. Εἰρηναῖο Γαλανάκη.

Τό τέμπλο ξυλόγλυπτο, περίτεχνο, εἶναι ἔργο τοῦ Ν. Καβρουλάκη. Οἱ εἰκόνες τοῦ τέμπλου καί τοῦ δωδεκάορτου εἶναι ἔργα τοῦ ἀειμνήστου Γεωργίου Παπαδημητράκη, ζωγράφου-ἀγιογράφου. Ἡ ἀγιογράφισις τοῦ Ναοῦ, πού κράτησε ἀρκετά χρόνια, εἶναι ἔργο τοῦ Ἀγιογράφου Νικ. Γιαννακάκη.

Τά ἀρχιτεκτονικά σχέδια τοῦ Ναοῦ ἦταν τοῦ καθηγητοῦ τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν Ἀναστ. Ὀρλάνδου. Τήν κατασκευή ἐπόπτευσαν οἱ Πολιτικοί μηχανικοί Ματθ. Μουντοκαλάκης καί Μιχ. Μυλωνάκης Τήν ἐποπτεία τῆς οἰκοδομῆς, καλούπια κ.λ.π. ἐφαρμογές εἶχε ὁ ἐμπειροτέχνης ἐργολάβος Ἰωάννης Στυλ. Κουλουρίδης, ἀπό τήν Ἁγ. Εἰρήνη.

Ἡ ἀνέγερσις, ἀγιογράφισις καί λοιπές ἐργασίες, ὅλες πραγματοποιήθηκαν μέ τήν φροντίδα τοῦ καθ' ὅλα αὐτά τά χρόνια ἐφημερίου Καμπανοῦ ἀειμνήστου π. Ἐμμ. Χρ. Τζανουδάκη. Τό ἔργο τῆς ἀγιογράφισις

**Τό ξυλόγλυπτο τέμπλο τοῦ Ἰ.Ν. Ἁγ.
Ἐλευθερίου. Παρεκκλησίου τῆς Ἑνορίας.**

τῆς Ἐκκλησίας πρόφτασαν πρός τό τέλος τους καί οἱ ἐπόμενοι δύο ἐφημέριοι: ὁ ἀειμνήστος π. Κωνσταντῖνος Μελάκης καί ὁ νῦν π. Κωνσταντῖνος Ἀλυγιάκης.

Οἱ τεράστιες δαπάνες ἀνεγέρσεως τοῦ τέμπλου, εἰκόνων καί ἀγιογράφισις καλύφθηκαν ἀπό προῖόν ἀκίνητης περιουσίας τῶν Ἐκκλησιῶν ἐνορίας Καμπανοῦ, πού ἐκποιήθηκε (1955-1959), ἀπό δωρεά τοῦ Ὑπ. Οἰκονομικῶν (γιά τό τέμπλο) καί ἀπό τήν ἀθρόα προσφορά τῶν κατοίκων τοῦ Καμπανοῦ ἀπανταχοῦ τῆς γῆς (τάματα, ἀφιερώματα).

ΟΙ ΕΣΠΕΡΙΝΟΙ ΤΟΥ ΔΕΚΑΠΕΝΤΑΓΟΥΣΤΟΥ

Αύγουστος στην Ελλάδα σημαίνει για πολλούς ακόμη και κυρίως μιάς κάποιας ηλικίας ό μήνας της Παναγιάς. Κάθε δειλινό σε μοναστήρια κι εκκλησιές σιωπηλά ή κοσμικότερα δυνατά ψάλλονται Παρακλήσεις προς τή Θεοτόκο, τή Μητέρα όλων, τό καταφύγιο στή θλίψη, μά καί τή χαρά. “Υστατο καταφύγιο μετά Θεόν.

Του ανθρώπου πού κλυδωνίζεται στό πέλαγος τής ζωής.

Τό μεγαλείο τής σχέσης του ανθρώπου του πελαγωμένου, συγκλονιστικά αποδίδει ό μελωδός μέσα στους Παρακλητικούς Κανόνες των ήμερών:

«Από των πολλών μου αμαρτιών
ασθενεί τό σώμα ασθενεί μου καί ή ψυχή
πρός σε καταφεύγω τήν Κεχαριτωμένην
έλπίς απηλπισμένων σύ μοι βοήθησον.

Έκύκλωσαν αϊ του βίου με ζάλαι
ώσπερ μέλισσαι κηρίον Παρθένε...
καί κατατιτρώσκουσι τήν έμήν καρδίαν.

Διάσωσον από κινδύνων
τούς δούλους σου Θεοτόκε
ότι πάντες μετά Θεόν
εις Σε καταφεύγομεν
ώς άρρηκτον τείχος καί προστασίαν.

Έπίβλεψον έν εύμενεία
πανύμνητε Θεοτόκε...
καί ίασαι τής ψυχής μου τό άλγος.

Πολλά τά κατορθώματα του ανθρώπου,
φοβερότερα του σύγχρονου.

Πολλά όμως καί τά λάθη του καί οί παραλείψεις του. Αμαρτίες τά όνόμασαν άλλοι.

**Τῆς κ. Εὐτυχίας Δεσποτάκη - Πευκιανάκη
Γυμνασιάρχου - Φιλολόγου**

Άρρωσταίνει συχνά τό σώμα, μά για νά άρρωστήσει τό σώμα, έχει άρρωστήσει καί καταπονηθεί πίο μπροστά ή ψυχή κι έδώ συμφωνεί καί ή έπιστήμη. «Άγχος καί στρές» όνομάζουν οί έπιστήμονες τήν πίεση πού δέχεται τό μυαλό καί ή ψυχή μας, καταστάσεις πού τήν κάνουν νά άρρωσταίνει. Άδύναμη ή ψυχή στή ζάλη τής ζωής καί στή μοναξιά πού τήν περιτριγυρίζει πόσο νά άντέξει.

Στήν ύστατη ώρα καταφύγιο ή Παναγιά! Δέν λείπει τό όνομά της από κανένα στόμα.

Στήν έπίκληση για βοήθεια, στήν έκφραση άπορίας, στήν έκφραση θαυμασμού, ακόμα

καί σε έκφραση ύβρεως.

Ή Παναγιά, «τό άκατανόητον θαύμα» μέσα στα τόσα άλλα τής έξ αποκαλύψεως θρησκευτικής πίστης μας. Καταφύγιο για μεσιτεία προς τον Μεγαλόδυναμο. Μεσιτεία για τή λύτρωση από τά καθημερινά βάσανα, αλλά καί μεσιτεία για τήν μεγάλη ώρα του απολογισμού των πράξεών μας: μήν έλεγχοϋν οί πράξεις καί χρεωθοϋν αϋστηρά καί νά έχομε τή συγγνώμη Έκείνου, πού άπορροϋμε πώς τον άνάθρεψε τόσο Μεγάλο, πώς τον γαλούχησε.

Για όλα αυτά παρακαλεί ό άνθρωπος καί έλπίζει καί δια στόματος του μελωδου ψάλλει:

«Ό γλυκασμός των άγγέλων,
των θλιβομένων ή χαρά
χριστιανών ή προστάτις,
Παρθένε, μήτηρ Κυρίου,
άντιλαβου μου καί ρϋσαι
των αιώνιων βασάνων.

Καί Σε μεσίτριαν έχω
προς τον φιλόανθρωπον Θεόν
μή μου έλέγη τας πράξεις
ένώπιον των άγγέλων
παρακαλώ Σε Παρθένε,
βοήθησον μοι έν τάχει.

Χρυσοπλοκότατε πύργε
καί δωδεκάτειχε πόλις
ήλιοστάλλακτε θρόνε,
καθέδρα του Βασιλέως
άκατανόητον θαύμα,
πώς γαλουχείς τον Δεσπότην!!

Λεξιλόγιο

Ζάλαι= ζάλες
Κατατιτρώσκουσι= πληγώνουν
Ρϋσαι = σώσε
Άντιλαβου= φρόντισε
Γαλουχείς= ανατρέφεις
Άρρηκτον = άθραυστο

“Μέλη τῆς Ἐκκλησίας, Πολίτες τοῦ κόσμου”

Ἔναι δύσκολο νά ἐκφράσει κανεὶς μέ λόγια καί νά καταθέσει ὡς ὁμολογία καί ταυτόχρονα ὡς εὐχαριστία βιώματα καρδιακά καί ἐμπειρικά στήν ἀγκαλιά τῆς Μητέρας Ἐκκλησίας, κοντά σέ ἀδελφία ἀπό ὁλόκληρη τήν οἰκουμένη. Ὡς ἐλάχιστο δείγμα ὅμως εὐγνωμοσύνης καί ἀγάπης πρὸς τό Οἰκουμενικό Πατριαρχεῖο, αἰσθανόμεστε τήν ἀνάγκη νά κάνουμε ὅλους ἐσᾶς κοινωνούς τῆς χαρᾶς καί τῆς πληρότητας πού ζήσαμε «ὡς μέλη τῆς ἐκκλησίας καί ὡς πολίτες τοῦ κόσμου» κατά τίς μέρες τῆς συμμετοχῆς μας στό δεύτερο Συνέδριο τῆς Ὁρθόδοξης Νεολαίας ἀπό τίς 11 ἕως τίς 16 Ἰουλίου στήν Κωνσταντινούπολη.

Στό συνέδριο, πού συμμετείχαν 1000 περίπου νέοι καί νέες ἀπό ὅλο τόν κόσμο, εἶχαμε τήν εὐκαιρία νά ἔρθουμε σέ ἐπαφή, νά ἐπικοινωνήσουμε καί νά μοιραστοῦμε ὁράματα καί ἀγωνίες μέ πρόσωπα ἀπό κάθε ἄκρη τῆς γῆς.

Καθένας μας ξεχωριστά, ἀλλά καί ὅλοι μαζί γευθήκαμε τή χαρά τῆς συμμετοχῆς στή ζωὴ τῆς Ἐκκλησίας καί τό μυστήριο τῆς ἐνότητος κατά τό πρότυπο τῶν πρώτων χριστιανικῶν αἰώνων. Πάνω ἀπό ὅλα ὅμως εἶχαμε τήν

Τῆς κ. Πανδώρας Δημανοπούλου Φοιτήτριας Θεολογίας

εὐκαιρία νά ζήσουμε πέντε μέρες κοντά στόν Οἰκουμενικό Πατριάρχη κάνοντάς τον κοινωνό καί συμμετοχο στίς ἀγωνίες καί τά ὁράματά μας, ἀλλά καί ἀκούγοντας μέ προσοχή, εὐλάβεια καί σεβασμό τούς λόγους τῆς πατρικῆς του ἀγάπης.

Τήν ἔναρξη τοῦ συνεδρίου ἐκήρυξε ὁ ἴδιος, ὑπενθυμίζοντάς μας τόν ρόλο καί τήν προσωπική μας εὐθύνη μέσα στό θεανθρώπινο Σῶμα τῆς Ἐκκλησίας. Μᾶς κάλεσε ὅλους νά ἀντιληφθοῦμε τά τάλαντα μέ τά ὁποῖα μᾶς ἔχει προικίσει ἡ Θεία Χάρη καί νά τά ἀξιοποιήσουμε, ὥστε νά ἀνταποκριθοῦμε πρόθυμα καί μέ αἴσθημα εὐθύνης στήν κλήση τοῦ Θεοῦ. Κληθήκαμε ἀπό τόν Παναγιώτατο, νά ζοῦμε ταυτόχρονα ὡς πολίτες τῆς Βασιλείας, ἐνῶ θά εἶμαστε συγχρόνως καί πολίτες τοῦ κόσμου. Μᾶς παρότρυνε μέ πατρική ἀγάπη καί ἀγωνία νά μὴν ταυτιζόμαστε μέ τόν κόσμο, οὔτε ὅμως νά τόν ἀπορρίπτουμε ἐπιπόλαια, ἀλλά νά ἔχουμε «κριτική στάση» ἀπέναντί του μέ γνώμονα ὅτι τό πολίτευμά μας «ἐν οὐρανοῖς ὑπάρχει» (Φιλίπ. 3, 20).

Μέσα ἀπό τίς συζητήσεις καί τίς διαλέξεις ἀποκαλύφθηκε σ' ὅλους μας, ὡς καθημερινό βίωμα στή ζωὴ τῆς Ἐκκλησίας μας, ἡ δημιουργική ἔνταση καί διαλεκτική μεταξύ τῆς ιδιότητάς μας ὡς Μελῶν τῆς Ἐκκλησίας καί ὡς Πολιτῶν τοῦ Κόσμου. Πιστεύοντας ὅλοι ἐμεῖς οἱ νέοι, τά παιδιά τῆς Μητέρας Ἐκκλησίας, ὅτι ὁ Χριστιανός

νός νέος εἶναι φλεγόμενος ἄνθρωπος, δημιουργικός καί ἀγαπητικός, ἀνοικτός καί δυναμικός, ὁλόφωτος ἄνθρωπος πού καταφάσκει τή ζωὴ μέ ἐλπίδα καί πίστη στόν Θεό, πήραμε τήν ἀπόφαση νά κοιτάξουμε τόν κόσμο κατάματα μέ “ἀνοικτοσύνη”. Θεωρήσαμε τή λέξη ἀνοικτοσύνη, ἀνοικτοσύνη πρὸς τό διαφορετικό, τίς ἄλλες χριστιανικές ὁμολογίες, τίς ἄλλες θρησκείες, τούς ἄλλους πολιτισμούς, πρὸς τόν συνάνθρωπο γενικά, κομβική ἔννοια τῆς ταυτότητάς μας. Πέρα ἀπό τή συμμετοχή, ἡ ἀνοικτοσύνη ἐκφράζει ἕνα βαθύ ὄραμα τῶν ὀρθόδοξων νέων. Μιά κλειστή Ὁρθοδοξία ὄχι μόνο δέν ἀνταποκρίνεται στίς πύθαινες παραδόσεις μας, ὄχι μόνο δέν ἐκφράζει τό ἦθος τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἐλευθερίας, ἀλλά ἀγνοεῖ πανανθρώπινες ἀξίες, στή δημιουργία τῶν ὁποίων συνέβαλε οὐσιαστικά ἡ Ἐκκλησία. Δέν ὑπάρχει δυνατότητα ἐμπρακτοῦς χριστιανικῆς μαρτυρίας στό σύγχρονο κόσμο, χωρὶς ἀνοικτοσύνη.

Οἱ μέρες τῆς παραμονῆς στήν Κωνσταντινούπολη μᾶς ἔκαναν νά κατανοήσουμε τή μαρτυρικότητα τῆς διαχρονικῆς πορείας τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου, τή συνεκτικότητα πού δημιουργεῖ ὁ οἰκουμενικός χαρακτήρας του, τήν ἐκκλησιολογική ἀνάγκη τῆς υπάρξεώς του. Εἶναι τόσο μεγάλο, πού τήν ἐξουσία του τήν ἔχει, δέν τήν διεκδικεῖ.

Εὐχαριστοῦμε ἀπό καρδιάς τόν Οἰκουμενικό μας Πατριάρχη κ.κ. Βαρθολομαῖο καί τόν σεπτό μας πνευματικό πατέρα τόν Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη μας κ.κ. Ἀμφιλόχιο γιά τό ἀνεπανάληπτο βίωμα ζωῆς πού μας χάρισαν. Τό εὐχαριστῶν μας εἶναι μικρό ἀλλά ἡ υπόσχεση ὅτι θά κρατήσουμε ἄσβεστη τή φλόγα καί τόν παλμό αὐτοῦ τοῦ Συνεδρίου ὄχι μόνο στήν καρδιά μας ἀλλά καί στήν Μητρόπολή μας ἴσως ἀποτελοῦν μία μεγάλη ἀπαρχή.

ΚΑΡΚΙΝΟΣ:**Μιά ασθένεια πού μᾶς ἀφορᾷ ὅλους**

Τοῦ κ. Ἰωάννου Στεφανογιάννη,
Συγγραφέως - Μοριακοῦ Ἐρευνητοῦ

“Καρκίνος”. Μιά λέξη ἡ ὁποία ἀντιπροσωπεύει περισσότερους ἀπό 200 διαφορετικούς τύπους ἀσθένειας, ἡ ὁποία εἶναι δυνατό νά προσβάλλει σχεδόν ὁποιοδήποτε σημεῖο τοῦ ἀνθρώπινου σώματος.

Ἡ προέλευση τῆς λέξης.

Ἡ λέξη **“καρκίνος”** χρησιμοποιήθηκε γιά πρώτη φορά στήν ἀρχαία Ἑλλάδα καί ἀναφέρεται στό ζῶο καρκίνο (κάβουρα), τοῦ ὁποίου τά πόδια, πού βρίσκονται στίς δυό πλευρές τοῦ σώματός του, θυμίζουν τίς ἀκτινοειδεῖς ἐπεκτάσεις τῶν καρκινικῶν κυττάρων. Πολλοί ἐρευνητές ἀποδίδουν τόν ὄρο στόν Ἴπποκράτη, ὁ ὁποῖος χρησιμοποιοῦσε συχνά τίς λέξεις **“καρκίνος”** καί **“καρκίνωμα”**, γιά νά περιγράψει διάφορες διογκώσεις τοῦ σώματος.

Ὁ καρκίνος δέν εἶναι ἀσθένεια τῶν τελευταίων χρόνων.

Σήμερα γνωρίζουμε ὅτι ὁ ἄνθρωπος προσβάλλεται ἀπό τόν καρκίνο ἐδῶ καί πολλούς αἰῶνες. Τά παλαιότερα περιστατικά καρκίνου ἀναφέρθηκαν σέ ἀρχαία κείμενα καί παρατηρήθηκαν σέ ἀπολιθωμένα ἀνθρώπινα ὀστά, ἀλλά καί σέ μούμιες στήν ἀρχαία Αἴγυπτο. Σέ πάπυρο, μάλιστα, τοῦ 1.600 π.Χ. ἀναφέρονται ὀκτώ περιπτώσεις εὔρεσης ὄγκων στό στήθος γυναικῶν, οἱ ὁποῖοι ἀντιμετωπίζονταν θεραπευτικά μέ καυτηριασμό, μέ τή βοήθεια ἐνός ἐργαλείου πού ὀνομαζόταν **“τρυπάνι φωτιᾶς”**, χωρίς ὅμως, ὅπως γράφεται, νά υπάρξει θεραπεία.

Ὅλοι μποροῦν νά προσβληθοῦν ἀπό τόν καρκίνο.

Ὁ καρκίνος εἶναι δυνατό νά προσβάλλει κάθε ἄνθρωπο, ἀνεξάρτητα ἀπό τό φύλο, τήν ἐθνικότητα, τή θρησκεία ἢ τήν ἡλικία του. Σήμερα, ἑκατομύρια ἄνθρωποι σέ ὅλο τόν κόσμο ζοῦν μέ τή νόσο ἢ ἔχουν θεραπευτεῖ ὀριστικά ἀπό αὐτήν. Ὅσο νωρίτερα πάντως ἀνιχνεύεται ὁ καρκίνος καί ξεκινάει ἡ θεραπεία του, τόσο περισσότερες πιθανότητες υπάρχουν γιά

τήν ἐπιτυχή ἀντιμετώπισή του.

Ἡ ἀνάπτυξη τοῦ καρκίνου στόν ὄργανισμό.

Τά ὄργανα τοῦ σώματος ἀποτελοῦνται ἀπό ἴστους καί οἱ ἴστοί ἀπό κύτταρα. Τά κύτταρά μας ἀναπαράγονται φυσιολογικά, σύμφωνα μέ τίς ἀνάγκες τοῦ ὄργανισμοῦ, ὥστε νά διατηρούμαστε ὑγιεῖς. Ἄν τά κύτταρα ἀποκτήσουν παθολογικούς χαρακτήρες καί ἀρχίσουν νά πολλαπλασιάζονται μέ ἀνεξέλεγκτους ρυθμούς, χρησιμοποιώντας τούς γενετικούς μηχανισμούς τῶν ὑγιῶν κυττάρων, τότε σχηματίζονται οἱ κακοήθεις ὄγκοι. Ὁ ὄρος **“καρκίνος”**, δηλαδή, ἀναφέρεται στήν ὑπερβολική, χωρίς προγραμματισμό, ἀνάπτυξη παθολογικῶν κυττάρων τοῦ ὄργανισμοῦ.

Τά αἴτια τοῦ καρκίνου.

Μερικοί ἀπό τούς παράγοντες πού σχετίζονται μέ τήν ἀνάπτυξη καρκίνου εἶναι τό κάπνισμα, ἡ ὑπερβολική κατανάλωση οἶνοπνεύματος, ἡ παχυσαρκία, ἡ ὑπερβολική ἔκθεση στόν ἥλιο, οἱ μολύνσεις μέ ὀρισμένους μικροοργανισμούς, ἡ ἔκθεση σέ χημικές οὐσίες καί ἀκτινοβολίες ἢ ἡ λήψη συγκεκριμένων ὁρμονῶν. Ἐπίσης, υπάρχουν καί ἄλλοι ἐπιβαρυντικοί παράγοντες πού δέν ἐξαρτῶνται ἀπό τόν τρόπο ζωῆς τοῦ ἀνθρώπου καί ἐπομένως δέν μποροῦν νά ἀντιμετωπιστοῦν, ὅπως εἶναι ἡ αὔξη τῆς ἡλικίας καί ἡ κληρονομικότητα, δηλαδή τά γονίδια πού μεταφέρονται ἀπό τούς γονεῖς στά παιδιά τους.

Ἡ βασική ταξινόμηση τῶν ὄγκων.

Οἱ ὄγκοι ταξινομοῦνται στίς παρακάτω βασικές κατηγορίες:

Καρκινώματα: Εἶναι ὄγκοι τοῦ ἐπιθηλιακοῦ ἴστοῦ, τοῦ ἴστοῦ δηλαδή πού καλύπτει τίς ἐξωτερικές ἐπιφάνειες, ὅπως εἶναι τά στρώματα τοῦ δέρματος ἢ τίς ἐσωτερικές κοιλότητες τοῦ σώματος, ὅπως εἶναι τό στομάχι καί ἡ μήτρα.

Σαρκώματα: Εἶναι ὄγκοι πού ἀναπτύσσονται

στούς ιστούς πού δομοῦν, στηρίζουν ἢ συνδέουν τὰ ὄργανα μεταξύ τους, ὅπως εἶναι ὁ σκελετός, οἱ μῦς, οἱ τένοντες, τὰ νεῦρα, οἱ χόνδροι, οἱ σύνδεσμοι, ὁ λιπώδης ἴστος, ὁ συνδεδεμένος ἴστος καί τὰ ἀγγεῖα.

Λεμφώματα: Εἶναι ὄγκοι πού ἀναπτύσσονται στούς λεμφαδένες, οἱ ὁποῖοι εἶναι μικροί ἀδένες πού ἀποτελοῦν τή λεμφική κυκλοφορία, ἕνα σύστημα ἀγγείων πού διακινεῖ τή λέμφο σέ ὅλα τὰ σημεῖα τοῦ σώματος σέ στενή σύνδεση καί συνεργασία μέ τήν κυκλοφορία τοῦ αἵματος. Ἡ λέμφος εἶναι ἕνα ὑποκίτρινο ὑγρό πού περιέχει τὰ λεμφοκύτταρα, τὰ ὁποῖα σχετίζονται μέ τήν ἄμυνα τοῦ ὀργανισμοῦ.

Λευχαιμίες: Εἶναι ὄγκοι διαφόρων τύπων, πού προσβάλλουν τὰ κύτταρα τοῦ αἵματος στό σημεῖο δημιουργίας τους, στό μυελό τῶν ὀστέων.

Πολλαπλό μυέλωμα: Εἶναι καρκίνος πού ἀναπτύσσεται στά πλασματοκύτταρα, τὰ ὁποῖα εἶναι κατηγορία κυττάρων τοῦ αἵματος πού παράγουν ἀνοσοσφαιρίνες, δηλαδή οὐσίες πού καταπολεμοῦν τίς λοιμώξεις.

Καλοήθεις καί κακοήθεις ὄγκοι

Γιά τήν καλύτερη κατανόηση τοῦ καρκίνου, ἡ διάκριση πού γίνεται εἶναι ἡ ἑξῆς:

Ὅγκος= ἀνώμαλη ἀνάπτυξη κυττάρων= νεόπλασμα= καλοήθης ἢ κακοήθης.

Καλοήθης ὄγκος= ὄχι καρκίνος.

Κακοήθης ὄγκος= καρκίνος.

Τά χαρακτηριστικά τῶν καλοήθων ὀγκῶν

Οἱ καλοήθεις ὄγκοι ἔχουν βραδεῖα ἀνάπτυξη καί δέν εἶναι “καρκίνος”. Τό σημαντικότερο χαρακτηριστικό τους εἶναι ὅτι τὰ κύτταρά τους δέν ἐξαπλώνονται σέ ἄλλα σημεῖα τοῦ σώματος. Ἀπό καθαρά ἰατρική σκοπιά, δέν πρέπει νά χρησιμοποιεῖται ὁ ὄρος “καλοήθης καρκίνος”. Ὅταν οἱ γιατροί χρησιμοποιοῦν τόν ὄρο “καρκίνος”, ἀναφέρονται κατά κανόνα στούς κακοήθεις ὄγκους.

Τά 7 προειδοποιητικά σημεῖα τοῦ καρκίνου

Σύμφωνα μέ τοὺς εἰδικούς γιατρούς, τὰ 7 κυριότερα προειδοποιητικά σημεῖα (συμπτώματα) τοῦ καρκίνου εἶναι:

1. Σκλήρυνση ἢ διόγκωση στό μαστό ἢ ἄλλο ὄργανο.
2. Ἐμφανής ἀλλαγὴ μιᾶς ἐλιᾶς στό μέγεθος, τήν ὄψη ἢ τό σχῆμα.
3. Βήχας πού ἐπιμένει ἢ βραχνάδα στή φωνή.
4. Δυσκολία στήν κατάποση ἢ δυσπεψία.
5. Φλεγμονή τοῦ φάρυγγα πού δέν ἀνταποκρίνεται στή θεραπεία.
6. Ἀναίτιες ἀιμορραγίες ἢ παρουσία ἀσυνήθιστων ἐκκριμάτων καί πληγῶν πού δέν ἐπουλώνονται.
7. Ἐμφανεῖς ἀλλαγές στήν κένωση τοῦ ἐντέρου ἢ τήν οὐρηση.

8. Ἐπίσης, ἐκτός ἀπό τὰ παραπάνω, ἰδιαίτερη προσοχή θά πρέπει νά δοθεῖ ὅταν κάποιος χάνει ἀνεξήγητα βάρος, αἰσθάνεται συνέχεια κουρασμένος, παρουσιάζει ἐπανεπιλημένα πυρετό ἢ πονάει ἀναίτια σέ κάποιο σημεῖο τοῦ σώματος του.

Ἡ παρουσία τῶν 7 προειδοποιητικῶν σημείων δέν σημαίνει πάντοτε παρουσία καρκίνου.

Πρέπει νά σημειωθεῖ ὅτι τὰ παραπάνω συμπτώματα παρατηροῦνται καί σέ ἄλλες παθολογικές καταστάσεις, ἐκτός ἀπό τόν καρκίνο. Γιά τό λόγο αὐτό, κάθε ἄνθρωπος πού ἐμφανίζει εἴτε τὰ συμπτώματα αὐτά, εἴτε ὁποιοδήποτε ἄλλο πρόβλημα ὑγείας πού ἐπιμένει, θά πρέπει νά ἀπευθύνεται χωρίς καθυστέρηση στό γιατρό του, ὁ ὁποῖος εἶναι ὁ μόνος ἀρμόδιος γιά τή διενέργεια τῶν κατάλληλων διαγνωστικῶν ἐξετάσεων. Ἡ ἀπόφαση αὐτή ἐνδέχεται νά προλάβει τήν ἀνάπτυξη κάποιου ὄγκου, ὁ ὁποῖος μπορεῖ νά λάβει ἀνεξέλεγκτες διαστάσεις σέ σύντομο χρονικό διάστημα.

Πῶς ὁ καρκίνος προκαλεῖ συμπτώματα.

Ἡ δημιουργία καί ἡ ἀνάπτυξη κάποιου ὄγκου στόν ὀργανισμό τοῦ ἀνθρώπου συνοδεύεται ἀπό ὀρισμένες καταστάσεις, οἱ ὁποῖες συμβαίνουν ὅταν:

Ὁ ὄγκος πιέζει τοὺς γειτονικούς ιστούς καί τὰ ὄργανα, μέ ἀποτέλεσμα ὁ ἀσθενής νά αἰσθάνεται πίεση ἢ καί πόνο.

Ὁ ὄγκος ἔχει μεγάλο μέγεθος καί εἶναι ψηλαφητός μέ τὰ χέρια ἢ καί ὀρατός, ὅπως ὁ καρκίνος τοῦ μαστοῦ.

Ὁ ὄγκος προκαλεῖ δυσλειτουργίες σέ ὀρισμένα ὄργανα, πού ἐκδηλώνονται μέ διάφορους τρόπους, ὅπως εἶναι ὁ βῆχας καί ἡ δυσκολία στήν ἀναπνοή σέ περιπτώσεις καρκίνου τοῦ πνεύμονα.

Οἱ καρκινικοί δείκτες

Οἱ καρκινικοί δείκτες εἶναι οὐσίες πού μποροῦν νά ἀνιχνευθοῦν, κυρίως στό αἷμα καί τὰ οὔρα, κάποιου ἀνθρώπου, ὅταν αὐτός ἔχει προσβληθεῖ ἀπό καρκίνο. Οἱ καρκινικοί δείκτες παράγονται εἴτε ἀπό τὰ κύτταρα τοῦ ἴδιου τοῦ ὄγκου, εἴτε ἀπό τόν ὀργανισμό τοῦ ἀσθενῆ, ὡς ἀπάντηση στήν παρουσία κακοήθους κατάστασης.

Οἱ θεραπείες τοῦ καρκίνου

Οἱ σημαντικότεροι τύποι θεραπείας τοῦ καρκίνου πού ἐφαρμόζονται σήμερα σέ ὅλα τὰ ὄγκολογικά κέντρα τοῦ κόσμου εἶναι ἡ χημειοθεραπεία, ἡ ἀκτινοθεραπεία καί ἡ χειρουργική θεραπεία.

Ἡ χημειοθεραπεία

Χημειοθεραπεία εἶναι ἡ χορήγηση χημικῶν οὐσιῶν γιά τήν ἀντιμετώπιση τοῦ καρκίνου. Τό βασικότερο πλεονέκτημα τῆς Χημειοθεραπείας εἶναι ὅτι μέ τή βοήθεια τῆς κυκλοφορίας τοῦ αἵματος τὰ φάρμακα

φτάνουν ακόμη και στά πιό απομακρυσμένα σημεία του σώματος, τά όποια οί ύπόλοιπες θεραπείες δέν μπορούν νά προσεγγίσουν και νά έξουδετερώσουν τά καρκινικά κύτταρα.

Ή άκτινοθεραπεία

Ή άκτινοθεραπεία είναι μία θεραπευτική μέθοδος, ή όποία εφαρμόζεται τοπικά, είτε μόνη της ή σε συνδυασμό μέ άλλες τεχνικές, όπως είναι ή χημειοθεραπεία και ή χειρουργική θεραπεία. Οί βασικοί της στόχοι είναι τόσο ή καταπολέμηση του ίδιου του καρκίνου, όσο και ή αντιμετώπιση των συμπτωμάτων του, μέ τήν εφαρμογή ειδικής άκτινοβολίας, ή όποία έχει τή δυνατότητα νά καταστρέψει τά καρκινικά κύτταρα και νά συρρικνώσει τούς όγκους.

Οί χειρουργικές επεμβάσεις.

Οί χειρουργικές επεμβάσεις είναι ή παλαιότερη μορφή θεραπείας του καρκίνου. Ό ρόλος της, επίσης, είναι σημαντικός στή διάγνωση και τήν εύρεση του σταδίου της νόσου. Στίς μέρες μας οί χειρουργικές επεμβάσεις αποτελούν αναπόσπαστο κομμάτι της θεραπείας πολλών μορφών καρκίνου και ιδίως εκείνων πού δέν έχουν παρουσιάσει μεταστάσεις.

Πολλοί άσθενείς καθυστερούν νά πάνε στό γιατρό.

Ένα σημαντικό ποσοστό των άσθενών κατά τήν περίοδο πού πηγαίνουν για πρώτη φορά στό γιατρό, έχει ήδη προσβληθεί για διάστημα μεγαλύτερο από ένα χρόνο από τόν καρκίνο. Ή καθυστέρηση αυτή προσέλευσης του άσθενή στό γιατρό, μπορεί νά όφείλεται στήν άγνοια των συμπτωμάτων της νόσου, στήν πεποίθηση ότι τό σύμπτωμα όφείλεται σε κάποιο απλό πρόβλημα ύγείας, στό φόβο πρós τούς γιατρούς, τίς έξετάσεις και τά νοσοκομεία, αλλά κυρίως στό φόβο μπροστά στον ίδιο τόν καρκίνο.

Πρωτοπαθής έστία – Μεταστάσεις.

Τό σημείο όπου ξεκινά ό καρκίνος όνομάζεται πρωτοπαθής έστία. Όταν τά καρκινικά κύτταρα φεύγουν από τό αρχικό σημείο εμφάνισής τους και φτάνουν σε άλλα γειτονικά ή απομακρυσμένα σημεία του οργανισμού, τότε έχουμε τίς μεταστάσεις.

Τό όνομα κάθε τύπου καρκίνου

Οί περισσότεροι τύποι καρκίνου παίρνουν τό όνομά τους από τό είδος του ίσου ή του όργάνου στό όποιο αρχικά έντοπίζονται, όπως ό καρκίνος του μαστού ή του στομάχου. Επίσης, μερικοί όγκοι παίρνουν τό όνομα του επιστήμονα πού τούς ανακάλυψε, όπως είναι ό όγκος του Wilms και ή νόσος του Hodgkin.

Ό καρκίνος δέν είναι μεταδοτική άσθένεια

Ό καρκίνος σε καμία περίπτωση δέν μπορεί νά μεταδοθεί. Άν υπάρχουν παιδιά πού έρχονται σε έπαφή μέ κάποιο καρκινοπαθή είναι πολύ σημαντικό

νά τούς διευκρινίσετε ότι ή νόσος δέν είναι μεταδοτική. Άν δέν γίνει αυτό, τά παιδιά ίσως νομίζουν ότι θά άρρωσήσουν κάνοντας παρέα μέ τόν άσθενή ή ακόμη ότι εκείνα φταίνε για τήν άσθένειά του. Ένας χρήσιμος τρόπος, για νά ξεπεραστεί τό πρόβλημα, είναι νά εξηγήσετε στα παιδιά, ή σε όσους δέν είναι σωστά πληροφορημένοι, ότι ή άσθένεια αυτή δέν μεταδίδεται, όπως ακριβώς δέν μεταδίδεται τό σπασίμο ενός χεριού ή ό πονοκέφαλος.

Γιατί νά συμβεί σε μένα;

Αυτή είναι μία συχνή έρώτηση πολλών ανθρώπων μόλις μαθαίνουν ότι προσβλήθηκαν από καρκίνο. Πρόκειται για μία δύσκολη έρώτηση πού σχετίζεται μέ τίς ιδέες μας για τή ζωή και τό Θεό. Είναι σκληρή πραγματικότητα της ανθρώπινης ύπαρξης, ότι ή ζωή περιλαμβάνει πόνο, άπώλειες και θάνατο. Είμαστε άνθρωποι και κανένας δέν μπορεί νά ξεφύγει από τό πεπρωμένο πού έχει χαράξει ό Θεός για έμας. Όταν κάποιος σκέφτεται τούς λόγους πού προσβλήθηκε από καρκίνο, μπορεί νά νιώσει έννοχος, θυμωμένος, άβροήθητος ή άπομονωμένος.

Τό οικογενειακό περιβάλλον, οί στενοί φίλοι, ή εκκλησία, αλλά και πλῆθος ειδικών έπιστημόνων μπορούν νά τόν βοηθήσουν νά ξεπεράσει τά δυσάρεστα συναισθήματα και νά αντιμετωπίσει μέ θάρρος και άποφασιστικότητα τή νόσο του. Τό βασικό έρώτημα πού θά πρέπει νά άπασχολεί κάθε άτομο πού έρχεται αντιμετώπιζε μέ τή διάγνωση του καρκίνου δέν πρέπει νά είναι “γιατί νά συμβεί σε μένα”, αλλά “τί μπορώ νά κάνω για αυτήν τήν κατάσταση τώρα;”

Ό ρόλος της καλής ψυχολογικής κατάστασης και της πίστης.

Πλῆθος έπιστημονικών δημοσιεύσεων αναφέρονται στον ευεργετικό ρόλο της διατήρησης των άσθενών σε καλή ψυχολογική κατάσταση, ή όποία βοηθά τόν όργανισμό νά πολεμήσει τήν άσθένεια. Επίσης, έχει γίνει από όλους άποδεκτό, ότι ό ρόλος της πίστης και της προσευχής είναι αναμφίβολα σημαντικός, διότι στηρίζει τούς άσθενείς, αλλά και ένισχύει καθημερινά τόσο τίς δυνάμεις του όργανισμού, όσο και τίς έλπίδες τους για τήν αντιμετώπιση ενός τόσο σοβαρού προβλήματος ύγείας, όπως είναι ό καρκίνος.

«Ο ΑΜΜΟΥΤΣΟΣΠΗΛΙΟΣ»

**Τοῦ κ. Ἀθανασίου Δεικτάκη
Συγγραφέως**

Στίς «Μέσες» ἀνταμώνονται καί συμφιλιώνονται οἱ καιροί. Ἐκεῖ κάπου στά χαλάσματα γιά φωνές ἀρχαῖες βάνεις τ' αὐτιά σου ν' ἀφουγκραστεῖς. Θέλεις νά μάθεις, θέλεις νά σοῦ ποῦν πότε ἔζησαν καί τί ἔκαναν αὐτοί οἱ ἄνθρωποι.

Ἄν ἔζησαν καλύτερα ἀπό μᾶς. Ἄν εἶχαν πολέμους καί συγκρούσεις, ἄν ἐκεῖνοι σέβονταν τή φύση καί τό περιβάλλον. Οἱ «Μέσες» μέ τή μαγική ἀλυσίδα τοῦ Τηγανιοῦ, τῆς Ἡμερης καί τῆς Ἄγριας Γραμβούσας, τό Μπογάζι, καί ἐπίκεντρο τή Μικρή Πεταλίδα. Ἀπέναντί της στό Γραμπουσιανό Ἀκρωτήρι εἶναι ὁ Ἄμμουτσόσπηλιος. Πῆρε

τ' ὄνομά του βέβαια ἀπό τήν πολλή καί πανέμορφη ἄμμο πού εἶναι στήν αὐλή του. Ἄμμος τραγανή, ὀλοκάθαρη καί ἄφθονη, μισόχρυση καί μισοκίτρινη, στό χῶρο πού οἱ βράχοι τῆς ἐπιτρέπουν ν' ἀπλωθεῖ.

Παίζει ὁ ἄμμουτσόσπηλιος κρυφτούλι πίσω ἀπ' τά χαράκια τῆς ἀκτῆς, λίγα μέτρα ἀπό τό κύμα, ἀόρατος. Πρέπει νά φτάσεις ὡς ἐκεῖ γιά νά τόν ἀνακαλύψεις. Ἐνα δύσκολο καί κακοτράχαλο μονοπάτι σέ ὀδηγεῖ ὡς ἐκεῖ. Ἡ ἐλαφριά καμπύλη πού κάνει τό πέρασμα, δέν ἀφήνει νά φανεῖ ἡ εἴσοδος τῆς κατάμαυρης τρύπας. Τό δάπεδό του εἶναι ἀπό ἄμμο, ἡ ὀροφή του μαυρισμένη ἀπ' τούς καπνοῦς. Βοσκοί καί κυνηγοί, ψαράδες καί φυσιολάτρες, ἐκεῖ μαγειρεύουν ἢ θέλουν νά ζεσταθοῦν. Ἐνα μπόϊ ἔχει ὕψος, τό βάθος του περίπου δεκαπέντε μέτρα καί τό πλάτος του δέκα. Σωρούς-σωρούς τ' ἀδειανά ὄστρακα ἐναπόθεσαν οἱ καιροί, τά κύματα καί τά χρόνια. Θίνες ἀραιές τόν συντροφεύουν. Πάνω του βράχοι σχηματισμοί τόν προστατεύουν ἀπ' τό Λεβάντε. Κάνουν νερά καί χρώματα σάν πινελιές ἀφηρημένης ζωγραφικῆς. Τό τοπίο ἄγριο καί ἄγονο.

Οἱ σκίνοι κολλημένοι στό ἔδαφος δέν εἶναι ψηλότεροι ἀπ' τούς θύμους καί τούς ἀσπαλάθους. Τό ἴδιο καί οἱ χαρουπιές.

Ἄμμουτσόσπηλιος! Μιά ὄμορφη γωνιά κι ἕνα ἄγνωστο στους πολλούς καταφύγιο!

Ἡ Ἐκκλησία σὰς ἀπαντᾶ...

Ἐρώτησις: Ἡ κ. Δέσποινα ἀπὸ τὸ Κολυμβάρι μᾶς ἐρωτᾷ, ποίος εἶναι ὁ συμβολισμὸς τῆς Λόγχης πού χρησιμοποιεῖ ὁ ἱερέας στὴν Πρόθεση καὶ γιατί πολλοὶ ἄνθρωποι ζητοῦν ἀπὸ τὸν ἱερέα νὰ τοὺς σταυρώσει μὲ αὐτήν.

Ἀπάντησις:

Ὁ ἱερέας, πράγματι, καθ' ὅλη τὴ διάρκεια τῆς προετοιμασίας τῆς Προσκομιδῆς καὶ μάλιστα κατὰ τὴ διαδικασία ἀφαιρέσεως (ἐκκοπῆς) τῆς τετράγωνης μερίδος, πού φέρει τὰ γράμματα ΙΣ ΧΣ ΝΙ ΚΑ (δηλ. Ἰησοῦς Χριστὸς Νικᾶ), τοῦ Ἄμνου, ὅπως λέγεται, (καὶ πού θὰ γίνεῖ μέσα στὴ θεία Λειτουργία τὸ Σῶμα τοῦ Χριστοῦ), ἀπὸ τὸ πρόσφορο ἀλλὰ καὶ τῶν μερίδων τῆς Παναγίας καὶ τῶν Ἁγίων, χρησιμοποιεῖ ὡς κοπτικό ὄργανο τὸ μεταλλικό αὐτὸ ἐγγχειρίδιο σὲ μορφή λόγχης, πού εὐστοχα ἀποκαλεῖται καὶ ἅγια Λόγχη.

Τὸ ἐργαλεῖο αὐτὸ συμβολίζει ἀκριβῶς τὴν λόγχη ἐκείνη πού χρησιμοποιήθηκε στὸν Σταυρὸ τοῦ Κυρίου μας, κατὰ τὸ Πάθος Του, ἀπὸ τὸν ἑκατόνταρχο Λογγίνο, ὁ ὁποῖος κέντησε τὴν πλευρά τοῦ Κυρίου μας, διαπιστώνοντας τὸ θάνατό Του ἀπὸ τὸ αἷμα καὶ τὸ νερὸ πού ἔτρεξαν ἀπὸ τὴν πληγή.

Γι' αὐτὸ, ἀπὸ τὰ πολλὰ παλιὰ χρόνια, χρησιμοποιεῖται σι-

Μᾶς ἐρωτοῦν ἀκόμη πολλοὶ ἀναγνώστες τοῦ περιοδικοῦ μας, ἀλλὰ καὶ ἄνθρωποι πού ἔρχονται νὰ ἐξομολογηθοῦν, ἐάν πρέπει νὰ κοινοῦν ταχτικά, ἢ μόνον δύο – τρεῖς φορές τὸν χρόνο καὶ μάλιστα σὲ συνδυασμὸ μὲ τὴν τέλεση μνημοσύνου κάποιου

Ἀπάντησις: Μὲ τὸ θέμα τῆς συχνότητας τῆς θείας Κοινωνίας ἔχουμε ἀσχοληθεῖ διὰ μακρῶν, ἔχοντας ἀφιερῶσει καὶ σχετικὴ ἐκπομπή στοὺς ραδιόφωνο. Ἐδῶ θὰ ἀναφερθοῦμε μὲ συντομία σὲ ὅσα κάθε χριστιανὸς ὀφείλει νὰ γνωρίζεῖ.

Ἐάν, ἀγαπητοὶ ἀναγνώστες, ἡ ὑλικὴ τροφή, καὶ μάλιστα σὲ ὅλη τῆς τὴν σημερινή ποικιλία, εἶναι ἀπαραίτητη καὶ ἀναγκαῖα γιὰ τὴ συντήρησή, καὶ μᾶλλον τὴν εὐδαμονία, τοῦ ἀνθρωπίνου σώματος, κατ' ἀνάλογο τρόπο τὸ Σῶμα καὶ τὸ Αἷμα τοῦ Χριστοῦ μας εἶναι ἡ ἀναγκαῖα τροφή ὅχι μόνον γιὰ τὴν ὑγεία ἀλλὰ κυρίως γιὰ τὴν ζωὴ τῆς ψυχῆς μας. Χωρὶς τὸ Σῶμα καὶ τὸ Αἷμα τοῦ Χριστοῦ δὲν μπορεῖ νὰ ὑπάρξει κοινωνία μὲ τὸν Θεό, θεία Κοινωνία. Ζωὴ τῆς ψυχῆς εἶναι ὁ Χριστὸς· ἐάν δὲν κοινωνοῦμε τὸ Σῶμα καὶ τὸ Αἷμα Του, πῶς θὰ φέρομε τὸν Χριστὸ μέσα μας; Ὁ Κύριός μας τὸ τόνισε ξεκάθαρα: «Ὁ τρώγων μου τὴν σάρκα καὶ πίνων μου τὸ Αἷμα ἐν ἐμοὶ μένει κἀγὼ ἐν αὐτῷ».

Τὸ ζητούμενο εἶναι, ποία εἶναι σχέση μας μὲ τὸ Χριστό, τὴν Παναγία, τοὺς Ἁγίους, τὴν Ἐκκλησίαν στὴν καθημερινή μας βιοτή, πῶς κατανοοῦμε καὶ πῶς βιώνουμε μιὰ ζωὴ μακριὰ ἀπὸ Ἐκεῖνον πού εἶναι ἡ ὄντως Ζωή, κάθε πότε νοιώθουμε τὴν ἀνάγκη νὰ γευθοῦμε καὶ νὰ τραφοῦμε πνευματικά ἀπὸ τὸ Σῶμα καὶ τὸ Αἷμα Του, πού μᾶς προσφέρεται σὲ κάθε θεία Λειτουργία; Ποίος εἶναι ὁ σκοπὸς τῆς τελέσεως αὐτῆς τῆς θείας Λειτουργίας, ἂν δὲν εἶναι ἡ συμμετοχή μας στοὺς Ποτήριον τῆς Ζωῆς, στὴ θεία Κοινωνία. Πῶς ἀλλήλως θὰ πάρουμε τὸ Χριστὸ μέσα μας, πῶς θὰ γίνουμε «σύσσωμοι καὶ σύναιμοι» μὲ Αὐτόν;

δερένιο αἰχμηρὸ ἐργαλεῖο μὲ τὴ μορφή τῆς λόγχης κατὰ τὴν διαδικασία τῆς Προσκομιδῆς, ἡ ὁποία καὶ συνδέεται ἄμεσα, διὰ τῶν λόγων πού λέγει ὁ ἱερέας κατὰ τὴν τέλεσή της ἀλλὰ καὶ διὰ τῶν πράξεων του, μὲ τὸ σταυρικό θάνατο τοῦ Χριστοῦ μας.

Ἐπειδὴ λοιπὸν ἡ Λόγχη πού χρησιμοποιεῖ ὁ ἱερέας κατὰ τὴν προετοιμασία τῶν θείων Δώρων ἐγγίζει τὸ κομμάτι αὐτοῦ τοῦ προσφόρου πού θὰ μεταβληθεῖ μέσα στὴ θεία Λειτουργία σὲ Σῶμα Χριστοῦ, τὸν Ἄμνο, ὅπως ἀναφέραμε, καὶ μάλιστα τὸ κεντάει, ὅπως ἔκανε ὁ ἑκατόνταρχος στοὺς Σῶμα τοῦ Κυρίου, καὶ τὸ κόβει σταυροειδῶς, γι' αὐτὸ καὶ προσδίδεται ἁγιαστικὴ καὶ θεραπευτικὴ χάρις καὶ εὐλογία, ἀπὸ ὅσους μὲ πίστη προσέρχονται καὶ ἐπιζητοῦν νὰ τοὺς σταυρώσει ὁ ἱερέας μὲ αὐτήν. Ὅταν μάλιστα ὁ ἱερέας σταυρώνει μὲ τὴν ἅγια Λόγχη τὸν χριστιανό, λέγει καὶ σχετικὰ Τροπάρια μὲ τὸν θάνατο τοῦ Χριστοῦ μας στοὺς Σταυρὸ.

Γίνεται, νομίζουμε, κατανοητὸ ἀπὸ αὐτὰ πόσο ἀναγκαῖα εἶναι ἡ μετοχή μας στοὺς Μυστήριον τῆς θείας Εὐχαριστίας, ἄρα καὶ πόσο συχνή πρέπει νὰ εἶναι, ἀλλὰ καὶ ὅτι δὲν πρέπει νὰ γίνεται ἐθιμοτυπικὰ ἢ τυχαῖα ἀπὸ μιὰ παρόρμηση τῆς στιγμῆς. Ἀπαραίτητη εἶναι ἡ κατάλληλη προετοιμασία τοῦ πιστοῦ μὲ τὴν προσέλευσή του στοὺς ἄλλο μεγάλο Μυστήριον, τῆς Ἐξομολογήσεως, στοὺς ἱερέα - Πνευματικὸ, ὁ ὁποῖος εἶναι καὶ ὁ μόνος ἀρμόδιος γιὰ νὰ μᾶς ἐπιτρέψει ἢ ὄχι νὰ κοινωνήσομε. Ὁ Πνευματικὸς πατέρας εἶναι ἐπίσης ἐκεῖνος πού θὰ μᾶς συμβουλεύσει καὶ πόσο συχνὰ μπορούμε νὰ κοινωνοῦμε.

Ἐάν, ἀγαπητοὶ μας ἀδελφοί, ἡ Ἐκκλησία εἶναι τὸ Σῶμα τοῦ Χριστοῦ -πράγμα πού ἰσχύει-, τότε, μεταλαμβάνοντας τὸ Σῶμα καὶ τὸ Αἷμα τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ στὴ θεία Λειτουργία, ἐνώνομαστε πνευματικά καὶ μὲ τὸ Σῶμα αὐτοῦ τοῦ Χριστοῦ, τὴν Ἐκκλησίαν, μὲ τοὺς ἀδελφούς μας δηλαδὴ ἐν Χριστῷ εἴτε αὐτοὶ ζοῦν εἴτε ἔχουν πεθάνει, ἀλλὰ καὶ μὲ ὁλόκληρη τὴν κτίση καὶ τὴ φύση, καὶ ἀποτελοῦμε μαζί τους μιὰ ἄρρηκτη ἐνότητα. Ὑπ' αὐτὴν τὴν ἔννοια πρέπει νὰ συνδέσομε τὴ «συνήθεια» τοῦ λαοῦ μας νὰ προσέρχεται στοὺς Μυστήριον τῆς θείας Κοινωνίας κατὰ τὴν τέλεση μνημοσύνων προσφιλῶν προσώπων κυρίως. Ἐπαναλαμβάνουμε ὁμως ξεκάθαρα, ὅτι ἡ μετοχή μας στὴ θεία Κοινωνία πρέπει νὰ γίνεται μὲ πλήρη ἐπίγνωση τῆς πράξεώς μας αὐτῆς ἀλλὰ καὶ μὲ τὴν κατάλληλη προετοιμασία πού ἀναφέραμε.

Γιὰ ὁποιοδήποτε θέμα, ἐρώτημα ἢ ἀπορία σας μπορεῖτε νὰ μᾶς γράφετε στὴν ἠλεκτρονικὴ μας διεύθυνση:

<http://www.lmks.gr/cgi-bin/fpm.cgi>

ΤΟ ΧΡΟΝΙΚΟ ΤΗΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΜΑΣ

(ΙΟΥΛΙΟΣ - ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ 2007)

Έκδήλωση Κατηχητικῶν Σχολείων
Ἰ. Ν. Ἀγ. Σπυρίδωνος.

ὉΣ ἐξεπροσωπήθη ὑπὸ τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Χίου, Ψαρῶν καὶ Οἰνουσσῶν κ. Διονυσίου, ὁ ὁποῖος κατὰ τὴν διάρκεια τῆς Θείας Λειτουργίας ἀνέγνωσε τὴν Πατριαρχικὴ καὶ Συνοδικὴ Πράξη ἀγιοκατατάξεως τῶν Ὁσίων καὶ μετέφερε τὶς Πατριαρχικὲς εὐχὲς καὶ εὐλογίες.

Τὰ κατηχητικὰ σχολεῖα τοῦ παλαιοῦ Μητροπολιτικοῦ Ναοῦ (Ἀγ. Σπυρίδωνος), τὰ ὅποια λειτουργοῦν ὑπὸ τὴν εὐθύνη τοῦ Ἐφημέριου τοῦ Ναοῦ καὶ Ἀρχιεπ. Ἐπιτρόπου Δυτ. Κισιάμου, Αἰδεσ. π. Ἐμμανουήλ Μπαριωτάκη, πραγματοποιήσαν τὴν Τετάρτη 4 Ἰουλίου στὸ Ἐνοριακὸ Κέντρο τοῦ Ἀγ. Σπυρίδωνος τὴν καταληκτικὴ ἐκδήλωσή τους πού περιελάμβανε ὕμνους, τραγούδια, ποιήματα, ἀπαγγελίες καὶ σύντομο θεατρικὸ, ἔδωσαν δὲ ὑπόσχεση πὼς τὸ φθινόπωρο, μετὰ τὶς θερινὲς διακοπές, θὰ ἀνταμώσουν ξανά στὴν αὐλὴ τοῦ Ἀγ. Σπυρίδωνος.

Ἑορτὴ Ἀγ. Νεομαρτύρων Γεωργίου, Ἀνεζίνης, Νικολάου καὶ Μαρίας.

Ἀγιοκατάταξη Ὁσίων Παρθενίου καὶ Εὐμενίου.
Ἡ Ἁγία τοῦ Χριστοῦ Μεγάλῃ Ἐκκλησία, κατόπιν εισηγήσεως τῆς Ἱερᾶς Ἐπαρχιακῆς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Κρήτης συμπεριέλαβε εἰς τὸ Ἁγιολόγιο τῆς Ἐκκλησίας τοὺς Ὁσίους Παρθέنيο καὶ Εὐμένιο τοὺς ἐν Κουδουμᾷ ἀσκηθέντας. Ἡ Ἱερά Μητρόπολις Γορτύνης καὶ Ἀρκαδίας διοργάνωσε πολυήμερες ἐορτίες ἐκδηλώσεις καὶ τελετές πρὸς τιμὴν τῶν Ὁσίων καὶ Θεοφόρων Πατέρων Παρθενίου καὶ Εὐμενίου μὲ ἀποκορύφωμα τὴν Κυριακὴ 8 Ἰουλίου, ὅπου στὴν Ἱερά Μονὴ Κουδουμᾷ τελέστηκε πολυαρχιερατικὴ Θεία Λειτουργία, προεξάρχοντος τοῦ Σεβ. Ἀρχιεπισκόπου Κρήτης κ. Εἰρηναίου. Ἡ Α.Θ.Π., ὁ Οἰκουμενικὸς μας Πατριάρχης κ.κ. ΒΑΡΘΟΛΟΜΑΙ-

Τὴν 13ῃ καὶ 14ῃ Ἰουλίου στὸν ὁμώνυμο καὶ μοναδικό

Ἰ. Ναό τῶν Ἁγίων τεσσάρων Νεομαρτύρων Γεωργίου, Ἀνεζίνης, Νικολάου καί Μαρίας, στό Μελισσουργιό Κισάμου, ἀπ' ὅπου καί ὁ τόπος καταγωγῆς των, ἐορτάστηκε ἡ μνήμη των μέ τή συμμετοχή πολλῶν προσκυνητῶν. Στόν Ἑσπερινό χοροστάτησε ὁ Σεβ. Μητροπολίτης μας κ. Ἀμφιλόχιος, τήν δέ κυριώνυμο ἡμέρα ἐτελέσθη Ὁρθρος καί Πανηγυρική Θεία Λειτουργία. Οἱ Ἅγιοι Νεομάρτυρες ὑπῆρξαν οἰκογένεια καί μαρτύρησαν ἐπί Τουρκοκρατίας.

Σύναξις πρεσβυτέρων.

Τό Σάββατο 14 Ἰουλίου στό Καστέλλι, (ἔδρα τῆς Μητροπόλεώς μας), πραγματοποιήθηκε ἡ πρώτη σύναξις - συνάντησις τῶν πρεσβυτέρων τῆς Μητροπόλεώς μας μέ τό νέο Μητροπολίτη μας κ. Ἀμφιλόχιο. Ἡ σύναξις εὐλογήθηκε ἀπό τή Θεία Λειτουργία, στήν ὁποία προεξήρχε ὁ Σεβ. Μητροπολίτης μας, καί ἀκολούθησε στό Ἑνοριακό Κέντρο τοῦ Μητροπολιτικοῦ μας Ναοῦ (Εὐαγγ. τῆς Θεοτόκου), ἡμερίδα μέ ἐγκάρδιο χαιρετισμό τοῦ Ἐπισκόπου μας. Ἀνάμεσα στό ἄλλα σημείωσε τή σπουδαιότητα καί τή σημασία πού ἔχει, ἡ πρεσβυτέρα νά αισθάνεται τήν Ἱερωσύνη τοῦ Ἱερέως συζύγου της ὡς μεγάλο δῶρο καί εὐλογία στή ζωή της, τήν ἀναγκαιότητα νά καλλιεργεῖ καί νά αὐξάνει τήν πνευματική της ζωή συμμετέχοντας μέ περισσή προθυμία στίς Ἀκολουθίες καί τά μυστήρια τῆς Ἐκκλησίας μας, ἰδιαίτερα στήν Κυριακάτικη Θεία Λειτουργία, ὡς καί τήν ἐνεργό συμμετοχή της ὄχι μόνο ὡς μέλος τῆς Ἑνορίας, ἀλλά ὡς πρόσωπο ἀναφορᾶς μέ ρόλο καί λόγο συντονιστικό τοῦ κατηχητικοῦ, φιλανθρωπικοῦ καί κοινωνικοῦ ἔργου τῆς Ἑνορίας χωρίς βεβαίως νά παραγκωνίζεται ὁ Ἱερέας σύζυγός της. Ἐπίσημη προσκεκλημένη τῆς ἡμέρας ἦταν ἡ πρεσβυτέρα-καθηγήτρια κ. Βαρβάρα Μεταλληνοῦ, ἡ ὁποία μίλησε μέ θέμα: «Ὁ ρόλος τῆς πρεσβυτέρας στήν οἰκογένεια καί τήν κοινωνία». Μεταξύ ἄλλων ἀνέφερε, ὅτι οἱ πρεσβύτερες καλοῦνται νά γίνουν οἱ πνευματικές μητέρες τῆς Ἑνορίας. Γιά τό σκοπό αὐτό καί μέ τόν καθημερινό πνευματικό τους ἀγῶνα, μέ τήν βαθειά πίστη τους, τήν προσευχή τους, τήν ἀνεκτικότητά τους, τήν ὑπομονή τους, τήν συγχωρητικότητα τους, τήν ταπεινότητα, τήν ἀνεξικακία, τό ἀνεπιτήδευτο τοῦ χαρακίτηρα, τό πλατύ χαμόγελο, τό παράδειγμα χρειάζεται νά ἀγκαλιάζουν τήν Ἑνορία στό σύνολό της χωρίς διακρίσεις καί προκαταλήψεις καί τό σπίτι τοῦ Ἱερέως νά εἶναι σπίτι ὅλης τῆς Ἑνορίας. Ἀκολούθησε γόνιμος διάλογος-συζήτη-

ση μεταξύ τῶν πρεσβυτέρων καί γεῦμα στό Ἰδρύματα τῆς Μητροπόλεώς μας.

Συνέλευση Συλλόγων Γυναικῶν.

Στήν ὁμορφη καί ἱστορική Κάντανο καί σέ ἓνα πλούσιο ἐλαιῶνα ἡ Μητρόπολις μας πραγματοποίησε τήν Κυριακή 15 Ἰουλίου, γιά δεύτερη χρονιά, τήν Γενική Συνέλευση τῶν Συλλόγων Γυναικῶν τῶν δυῶ Ἐπαρχιῶν της, συνεχίζοντας τήν παράδοση τοῦ Σεβασμιωτάτου Γέροντα Μητροπολίτου Εἰρηναίου, ὁ ὁποῖος ὑπῆρξε ὁ ἐμπνευστής καί ὁ ὀραματιστής αὐτοῦ τοῦ «φεμινιστικοῦ κινήματος» τῆς ὑπαίθρου, πού ὑπενθυμίζει τήν χειραφέτηση τῆς γυναίκας στήν πρώτη Χριστιανική ἐποχή. Στή Συνέλευση συμμετείχαν περί τις 400 γυναῖκες, ἀντιπρόσωποι τῶν Συλλόγων Γυναικῶν καί τῶν δυῶ Ἐπαρχιῶν, (Κίσσμος καί Σέλινο). Στόν χαιρετισμό πού ἀπηύθυνε ὁ Σεβ. Μητροπολίτης μας μετά τήν Ἀρχιερατική Θεία Λειτουργία καί ἀφοῦ τόνισε τή σπουδαιότητα καί τή σημασία αὐτοῦ τοῦ ἀνταμώματος κατέθεσε σκέψεις-ἀπόψεις καί προτάσεις γιά τό παρόν, μά κυρίως γιά τό μέλλον τῶν Συλλόγων Γυναικῶν τῆς Μητροπόλεώς μας. Μεταξύ ἄλλων σημείωσε τήν ἀναγκαιότητα τῆς συλλογικῆς καί ἐνωτικῆς ἐργασίας - συνεργασίας ὅλων τῶν φορέων καί κυρίως τῶν Γυναικείων Συλλόγων μέ κέντρο ἀναφορᾶς τήν Ἐκκλησία καί τήν Ἑνορία. Ἀκολούθησε ὁμιλία ἀπό τήν πρεσβυτέρα-καθηγήτρια κ. Βαρβάρα Μεταλληνοῦ μέ θέμα: «Γυναῖκες στήν Καινή Διαθήκη, Γυναῖκες στόν σύγχρονο κόσμο». Μετά τίς τοποθετήσεις, εἰσηγήσεις, σκέψεις καί προτάσεις πού ἀκούστηκαν, ἡ Μητρόπολις, διά εἰδικῶν τιμητικῶν διπλωμάτων, τίμησε ὅλες τίς πρώην, (ἐν ζωῇ), Πρόεδρους τῶν Συλλόγων. Ἀκολούθησε πλούσιο ὑπαίθριο γεῦμα, προσφορά τοῦ Δήμου Καντάνου καί τοῦ Συλλόγου Γυναικῶν Καντάνου.

Β' Συνέδριο Ὁρθοδόξου Νεολαίας.

Ἡ Α.Θ.Π., ὁ Οἰκουμενικός μας Πατριάρχης κ.κ. ΒΑΡΘΟΛΟΜΑΙΟΣ, συγκάλεσε ἀπό 11 ἕως καί 16 Ἰουλίου στήν Βασιλίδα τῶν πόλεων, τήν Κωνσταντινούπολη, τό Β' Συνέδριο Ὁρθοδόξου Νεολαίας, μέ τίτλο «Μέλη τῆς Ἐκκλησίας, Πολίτες τοῦ κόσμου», στό ὁποῖο συμμετείχαν χίλιοι περίπου (1000) νέοι καί νέες ἡλικίας ἀπό 18 ἕως καί 27 ἐτῶν, ἀπ' ὅλες

τίς Ἐπαρχίες τοῦ Οἰκουμενικοῦ Θρόνου. Σπουδαῖοι καί ἀξιόλογοι ὁμιλητές (Ἀρχιερεῖς, Πανεπιστημιακοί, Μοναχοί καί Μοναχές) ἀνέπτυσαν ἐπιμέρους θέματα καί ἀκολουθοῦσε γόνιμος διάλογος μεταξύ τῶν Ὁμιλητῶν καί τῶν Συνέδρων. Οἱ Σύεδροι εἶχαν τήν εὐκαιρία νά προσκυνήσουν τά ὅσια καί τά ἱερά τῆς Πόλης, νά βρεθοῦν στήν Χάλκη καί νά γίνουν μάρτυρες ἀλλά καί κήρυκες τοῦ μεγαλείου τοῦ Βυζαντίου καί τῆς Ρωμοσύνης. Ἡ Ἁγία τοῦ Χριστοῦ Μεγάλη Ἐκκλησία καί διά τοῦ τρόπου αὐτοῦ ἐκφράζει τό ἀνύστακτο ἐνδιαφέρον, τήν μέριμνα καί ἀγωνία Της γιά τά ἀνά τήν οἰκουμένη τέκνα Της, ἰδιαίτερα δέ γιά τή Νεολαία Της. Ἡ Μητρόπολή μας ἐκπροσωπήθηκε ἐπαρκῶς ἀπό δώδεκα νέους καί νέες, οἱ ὅποιοι καί ἀπεκόμισαν μοναδικές ἐμπειρίες καί βιώματα ἀπό αὐτή τήν ἀφειδώλευτη προσφορά ἀγάπης καί στοργῆς πού ἡ Μητέρα Ἐκκλησία πλουσιοπάροχα τούς χάρισε.

Ψυχοκοινωνική υγεία παιδιῶν καί ἐφήβων.

Ἡ Μητρόπολή μας στήν προσπάθειά της νά στηρίξει τήν ψυχική υγεία παιδιῶν καί ἐφήβων καί νά ἐνισχύσει τίς οικογένειές τους, ὀργάνωσε τό μήνα Ἰούλιο στόν ὑπαίθριο πολυχώρο τῆς «Ἐνόρασης» σειρά ὁμιλιῶν ἀπό εἰδικούς Παιδαγωγούς, Συμβούλους Ψυχικῆς Ὑγείας, Ψυχολόγους μέ θέματα πού ἀφοροῦσαν στήν ψυχική υγεία τοῦ παιδιοῦ καί τοῦ ἐφήβου, στήν ἐπιθετικότητα τῶν νέων καί τῶν ἐφήβων, κ.ά. Τόσο στίς ὁμιλίες ὅσο καί στίς συζητήσεις πού ἀκολούθησαν το-νίστηκε ἰδιαίτερα ἡ ἀναγκαιότητα τῆς συνεργασίας γονέων, παιδιῶν, ἐφήβων, ἐκπαιδευτικῶν, ὡς καί ὄλων τῶν ἐμπλεκομένων στήν ὁμαλή ἐξέλιξη τῆς ψυχικῆς υγείας τῶν παιδιῶν καί τῶν ἐφήβων.

Ἑορτή Ἁγίου Παντελεήμονος

Ἰούλιος. Μῆνας μνήμης καί ἑορτῶν ἀγαπημένων Ἁγίων καί μαρτύρων τῆς πίστεώς μας: Ἁγ. Ἀνδρέου ἐπισκόπου Κρήτης, Ἁγ. Κυριακῆς, Ἁγ. Νικοδήμου τοῦ Ἀγιορείτου, Ἁγ. Μαρίνης, Προφήτου Ἡλιοῦ, Ἁγ. Χριστίνης, Ἁγ. Παρασκευῆς, Ἁγ. Παντελεήμονος, Ἁγ. Εἰρήνης τῆς Χρυσοβαλάντου. Ὁ Σεβ. Μητροπολίτης μας τέλεσε Ἑσπερινούς καί Θεῖες Λειτουργίες κατά τίς ἡμέρες αὐτές σέ ἐορτάζοντες Ἱερούς Ναούς καί στίς δύο Ἐπαρχίες τῆς Μητροπόλεώς μας. Τό ἑσπέρας τῆς ἑορτῆς τοῦ Ἁγ. Παντελεήμονος χοροστάτησε σέ

Ἑσπερινό στά Νοπήγεια, τήν δέ κυριώνυμο ἡμέρα ἱερούργησε στόν ὁμώνυμο Ἱ. Ναό στή Σούγια Σελίου.

Μνήμη Ἀρχιεπισκόπου Κρήτης κυροῦ Τιμοθέου

Ἡ Ἱερά Ἐπαρχιακή Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Κρήτης τέλεσε τήν Κυριακή 22 Ἰουλίου εἰς τήν καθέδρα Αὐτῆς, τό Ἡράκλειο, καί στόν Ἱ. Μητροπολιτικό Ναό τοῦ Ἁγ. Μηνᾶ, τό ἐνιαύσιο μνημόσυνο τοῦ μακαριστοῦ Ἀρχιεπισκόπου Κρήτης κυροῦ Τιμοθέου. Στήν πολυαρχιερατική Θεία Λειτουργία, ὅπου προεξήρχε ὁ Σεβ. Ἀρχιεπίσκοπος Κρήτης κ. Εἰρηναῖος, ἐκτός τῶν Ἀρχιερέων τῆς νήσου ἔλαβαν μέρος καί οἱ Σεβ. Μητροπολίτες: Ρόδου κ. Κύριλλος, Σισανίου καί Σιατίστης κ. Παῦλος ὡς καί ὁ Θεοφιλέστατος Ἐπίσκοπος Κνωσοῦ κ. Εὐγένιος.

Θυρανοίξια Ἱερᾶς Μονῆς Παναγίας Χρυσσοκαλιπίσης

Τό ἑσπέρας τῆς Κυριακῆς 29 Ἰουνίου ὁ Σεβ. Μητροπολίτης μας κ. Ἀμφιλόχιος τέλεσε τά θυρανοίξια τοῦ Καθολικοῦ τῆς ἱστορικῆς καί παλαιόφάτου Ἱερᾶς Μονῆς Παναγίας Χρυσσοκαλιπίσης. Τό Καθολικό τῆς Μονῆς ἀνακαινίστηκε ἐξ ὀλοκλήρου μέ τή συμβολή τῆς 13ης Ἐφορείας Βυζαντινῶν Ἀρχαιοτήτων, τά δέ ἐγκαίνιά του εἶχαν γίνεῖ στίς 15 Αὐγ. 1894 ἀπό τόν τότε Ἐπίσκοπο Κισάμου Δωρόθεο Κλωνάρη. Μεταξύ ἄλλων ὁ Σεβ.

Μητροπολίτης μας σημείωσε στον χαιρετισμό του και τά έξης: «... Ως μέλη τής Έκκλησίας συνεπώς δέν καλούμαστε νά δημιουργήσουμε κοινωρία αλλά καλούμαστε νά είσελθουμε στήν «ήτοιμασμένην» κοινωρία από καταβολής κόσμου (Ιω. 18,36). Γιά τούτο και ή στιγμή αυτή είναι ιερή και ιστορική, διότι δηλώνει τό νύν και άεί τής πορείας μας. Άξιοχρέως και εύγνωμόνως τήν ώρα έτούτη μνημονεύουμε τούς πατέρες και άδελφούς τής Μονής, πού αιώνες τώρα κράτησαν άναμμένο τό καντήλι τής πίστεως και τής εύσεβείας σέ τούτο τόν ιερό βράχο τής Παναγίας, τούς μοναχούς: Μανασσή Καραγιαννάκη, Μελέτιο Καλιτσουνάκη, Μανασσή Κατερινάκη, Γρηγόριο Πλοκαμάκη ώς και τόν Έπίσκοπο Δωρόθεο Κλωνάρη, ό οποίος σίς 15 Αυγ. 1894 τέλεσε τά έγκαίνια του Έιρου τούτου Ναού, μέ τελευταίους βιγλάτορες τήν μοναχή Θεοδότη και τόν άκούραστο και άγαπητό π. Νεκτάριο Παπαδάκη, τόν όποιο και εύχαριστούμε γιά τήν πολυετή προσφορά και διακομία του...». Ο έξοπλισμός τής Έκκλησίας σέ πολυελέους, ιερά σκεύη, (δισκοπότηρα, Ευαγγέλιο, καντήλες, σταυρο, θυμιατό) και τόν άπαραίτητο λειτουργικό διάκοσμο, άξίας 24.000 ευρώ, ύπήρξε δωρεά εύσεβών (άνώνυμων) πιστών. Τών Θυρανοιζίων άκολούθησε Νυκτερινή Θεία Λειτουργία ιερουργούντος του Σεβ. Μητροπολίτου μας.

Δεκαπενταύγουστος σέ Κίσαμο και Σέλινο

Μέσα στήν καλοκαιρινή φύση, ή όποία από κάθε σημείο, έκπέμπει εύωδία και φώς, μέ πνευματι-

κή εύφροσύνη και άναστάσιμη χαρά έορτάζει ή Έκκλησία μας τήν ιερά και εύκλεη μεγάλη έορτή τής Κοιμήσεως τής Θεοτόκου και συγκαλεί όλους μας νά καταυγασθούμε από τόν φωτισμό τής εύσεβείας, ό όποιος μέ τήν δύναμη του Άγίου Πνεύματος έξαπλώνεται σέ όλόκληρη τήν κίση. Η πάνσεπτος μορφή τής Ύπεραγίας Θεοτόκου προβάλλει και πάλι τόν Δεκαπενταύγουστο πεπικολιμένη μέ τίς έσπερινές μελωδίες τών Ίερών Παρακλήσεων, οι όποιες τελέστηκαν σέ όλες τίς Ένορίες και τά χωριά τής Μητροπόλεως μας, ώς και μέ Ίερά Άγρυπνία ή όποία τελέσθηκε τήν Τετάρτη 8 Αυγούστου τόσο εις τόν Ί. Μητροπολιτικό Ναό μας, ιερουργούντος του Σεβ. Μητροπολίτου μας κ. Άμφιλοχίου, ώς και σίς περισσότερες Ένορίες τής Μητροπόλεως μας, άφιερωμένη εις τήν Παναγία, ώς προσευχή ύπέρ προστασίας τών παιδιών και τών νέων. Ο Σεβ. Μητροπολίτης μας περιόδευσε τίς Έπαρχίες τελώντας καθημερινά δύο Παρακλήσεις, έπικοινωνώντας μέ τούς ανθρώπους του τόπου και ιδιαίτέρως τούς άπόδημους, πού λόγω του θέρους κατέκλυσαν τίς Έπαρχίες μας.

Θυρανοίζια Ί. Ναού Άγίου Οίκουμεινίου

Τό έσπέρας τής Παρασκευής 3ης Αυγούστου ό Σεβ. Μητροπολίτης μας τέλεσε τά θυρανοίζια του Ί.Ν. Άγίου Οίκουμεινίου, ό όποιος εύρίσκεται σόν προαύλιο χώρο τών Ίδρυμάτων τής Μητροπόλεως μας. Ο Ναός αυτός, έργο του Σεπτου και σεβάσιμου Γέροντος Μητροπολίτου Ειρηνάιου, θεμελιώθηκε τό 1961, έγκαινιάστηκε τό 1966 και ιστορήθηκε μέ δαπάνες τών μαθητών τών Οικοτροφείων τό 1990. Λόγω όμως τής ύγρασίας πού άπορροφούσε ό τρούλος, μέρος τών άγιογραφιών είχαν καταστραφεί και είχαν προκύψει φθορές σέ τέμπλο, κουφώματα κ.ά. Ευγενείς δωρεές και χορηγίες έπωνύμων και άνωνύμων δωρητών, ώς και ή έκπλήρωση τάματος ενός πιστού έγιναν αίτια νά ανακαινιστεί ό Ναός έξ όλόκληρου έσωτερικά, έξωτερικά ώς και ό προαύλιο χώρος του νά πλακοστρωθεί και νά έξωραιστεί. Τό πλήθος τών πιστών πού προσήλθαν στήν τελετή τών θυρανοιζίων έλαβαν τήν εύλογία του Τιμίου Σταυρου, πού κατέχει ό Αιδ. π. Σταυρος Τζαγκαράκης από τό Ρέθυμνο. Άκολούθησε Ίερά Άγρυπνία, ιερουργούντος του Σεβ. Μητροπολίτου μας κ. Άμφιλοχίου.

Τὴν πρώτη Κυριακὴ τοῦ Αὐγούστου ἔχει καθιερωθεῖ ἀπὸ τὸν Σεβασμιώτατο Γέροντα Μητροπολίτη Εἰρηναῖο ἡ τελετὴ τῆς εὐλογίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς. Στὶς 6 Αὐγούστου λοιπὸν καὶ μετὰ τὴν Ἱερά Παράκληση πού ἐψάλλη εἰς τὸν Ἱ. Ναὸ τοῦ Μιχαὴλ Ἀρχαγγέλου στὸ χωριὸ Ἐπισκοπή, γνωστοῦ ὡς Ροτόντα, (κυκλοτερῆς, μοναδικὸς στὴν Κρήτη, κτίσμα τοῦ 3ου αἰῶνα), ἔγινε ἡ εὐλογία τῶν καρπῶν τῆς γῆς, μὲ τὴν συμμετοχὴ μεγάλου ἀριθμοῦ πιστῶν. Ὁ Σεβ. Μητροπολίτης μας εὐλόγησε τοὺς καρπούς πού προσέφεραν οἱ διάκονοι τῆς γῆς (σταφύλια, καρπούζια, ἀχλάδια, καρύδια, μήλα, δαμάσκηνα, πορτοκάλια, σῦκα κ.ά.) καὶ μίλησε γιὰ τὴν ἀναγκαιότητα τῆς προστασίας τοῦ περιβάλλοντος ὡς καὶ τὴν διαφύλαξη τῆς Κρητικῆς γῆς.

Οἱ αἰῶνες τῆς Ρωμισσύνης κληροδότησαν καὶ στὴν τοπικὴ μας Ἐκκλησία τὴν ἑορτὴ τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου στὰ μεγάλα προσκυνήματά Της, τὴν Ἱερά Πατριαρχικὴ καὶ Σταυροπηγιακὴ Μονὴ Ὁδηγητρίας Γωνιάς καὶ τὴν Ἱ. Μονὴ Χρυσοκαλιτίσης, τὰ ὁποῖα μαζί μὲ τὰ μεγάλα προσκυνήματα στὴν Τύλιφο, τὸ Συρικάρι, τὸ Βουλγάρω δέχθηκαν καὶ ἐφέτος χιλιάδες προσκυνητῆς, πού προσῆλθαν νὰ καταθέσουν τὸν πόνο, τὰ βάσανα μὰ καὶ τίς ἐλπίδες τῶν στὰ θαυματουργὰ εἰκονίσματα καὶ τὸ μαφόριο τῆς Παναγίας μας. Ὁ Σεβ. Μητροπολίτης μας τέλεσε τὸ πρῶτὴ τῆς παραμονῆς Θεία Λειτουργία στὴν Ἱερά Μονὴ Χρυσοκαλιτίσης ὡς καὶ τὸν Πανηγυρικὸ Ἑσπερινὸ τῆς ἑορτῆς. Τὴν κυριώνυμο ἡμέρα ἱερούργησε στὴν Ἱερά Πατριαρχικὴ Μονὴ Ὁδηγητρίας Γωνιάς, ὅπου καὶ τέλεσε τὸν Ἑσπερινὸ τῆς ἐπομένης ἡμέρας.

Ἑορτὴ Ἀγίων Φωτίου καὶ Ἀνικήτου

Πολιτισμικὸ Καλοκαῖρι

Στὰ πλαίσια τῶν πολιτιστικῶν ἐκδηλώσεων τῆς Μητροπόλεως τὸ Ἄννουσάκειο Ἴδρυμα διοργάνωσε τὴν Παρασκευὴ 17 Αὐγούστου συναυλία μὲ τὴν Γλυκερία στὸν προαύλιο χῶρο τῶν Ἰδρυμάτων τῆς μὲ σκοπὸ, ὅπως σημείωσε καὶ ὁ Διευθυντὴς τοῦ Ἰδρυματος Πρωτ. π. Ἀντώνιος Ἀρετάκης, «... νὰ ἀνταμώσουμε σὲ στόχους κοινούς, πολιτισμικούς, φιλανθρωπικούς, ψυχαγωγικούς, ἐκπαιδευτικούς, ὥστε συλλο-

Τὴν 12η Αὐγούστου, ἑορτὴ τῶν Ἀγίων μαρτύρων Φωτίου καὶ Ἀνικήτου, ἑορτάζει καὶ τὸ μεγάλο προσκυνήματὸς, στὰ Φαλάσαρνα, ἔργο τοῦ Ὁσίου Κυρ-Ἰωάννου τοῦ Ξένου, ὅπως μαρτυρεῖ καὶ ἡ πέτρινη ἐπιγραφή μὲ χρονολογία 1010 πού εὑρίσκεται στὴν εἴσοδο τοῦ σπηλαιώδους Ναοῦ τους. Στὸν Ἑσπερινὸ χοροστάτησε ὁ Σεβ. Μητροπολίτης μας μὲ τὴν συμμετοχὴ μεγάλου ἀριθμοῦ προσκυνητῶν ἀπὸ τὴν εὐρύτερη περιοχὴ καὶ ὄχι μόνον.

γικά νά υπερασπιζόμαστε ἓνα καλύτερο μέλλον γιά τήν μικρή, ἀνθρώπινη κοινωμία τοῦ τόπου μας...». Ἡ ἀνταπόκριση τοῦ κόσμου ὑπῆρξε συγκινητική, ὑπερέβη κάθε προσδοκία.

Ἑορτή Ἁγ. Ἱερομάρτυρος Εἰρηναίου.

Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης μας κατά τήν ἑορτή τοῦ Ἁγ. Εἰρηναίου Ἐπισκόπου Λουγδούνων, (23 Αὐγούστου) ἑορτή καί τοῦ Σεβ. Γέροντός μας Μητροπολίτου Εἰρηναίου, τέλεσε τόν Ἑσπερινό εἰς τόν ὁμώνυμο Ἱ. Ναό τοῦ Ἁγ. Εἰρηναίου στήν Σαρακήνα, τήν δέ κυριώνυμο ἡμέρα συμμετεῖχε στήν πολυαρχιερατική Θεία Λειτουργία στόν Ἱ. Μητροπολιτικό Ναό Ἁγίου Μηνᾶ Ἡρακλείου, προεξάρχοντας τοῦ ἑορτάζοντος Ἀρχιεπισκόπου Κρήτης κ. Εἰρηναίου. Τό ἑσπέρας τῆς ἴδιας ἡμέρας ἐπισκέφθηκε τόν Σεβ. Γέροντα Εἰρηναῖο καί τό βράδυ συμμετεῖχε στήν τελετή ἀνακηρύξεως τοῦ Σεβασμιωτάτου σέ μέγα εὐεργέτη τοῦ Ἐθνικοῦ Ἰδρύματος Ἐλευθέριος Βενιζέλος, τοῦ ὁποῦ ὑπῆρξε καί ὁ ἐμπνευστής.

Ἐγκαίνια Ἑνοριακοῦ – Πολιτιστικοῦ Κέντρου

Τήν Κυριακή 26 Αὐγούστου στόν Βουτᾶ Σελίνου πραγματοποιήθηκαν τά ἐγκαίνια τοῦ Ἑνοριακοῦ καί Πολιτιστικοῦ Κέντρου Βουτᾶ. Τό ἱστορικό κτίριο τοῦ Δημοτικοῦ Σχολείου Βουτᾶ, τό ὁποῖο τά τελευταῖα χρόνια παρέμενε κλειστό, ἀνακαινίστηκε καί μετατράπηκε σέ λαογραφικό καί μουσειακό χῶρο, θά

χρησιμοποιεῖται δέ στό ἐξῆς καί ὡς Ἑνοριακό Κέντρο καλύποντας τίς ἀνάγκες τῶν ἀνθρώπων τῆς Ἑνορίας.

Σύναξις τῆς Ἱεραρχίας τοῦ Οἰκουμενικοῦ Θρόνου

Κατόπιν προσκλήσεως τῆς Α.Θ.Π. τοῦ Οἰκουμενικοῦ ἡμῶν Πατριάρχου κ.κ. ΒΑΡΘΟΛΟΜΑΙΟΥ, συνήλθε τήν 31η Αὐγούστου, εἰς τήν Καθέδρα τῆς πρωτοθρόνου Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας, τήν Κωνσταντινούπολην, ἡ Ἱεραρχία τοῦ Οἰκουμενικοῦ Θρόνου μέ τήν συμμετοχή ἀπάντων τῶν ἐν ἐνεργείᾳ ἀνά τήν οἰκουμένη Μητροπολιτῶν, τῶν ἀνηκόντων εἰς τό κλίμα τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου, 70 περίπου τόν ἀριθμόν. Ἡ σύναξις ἄρχισε μέ εἰσήγησι τῆς Α.Θ.Π. μέ θέμα: «Ἡ ἀποστολή μας ὡς πρωτοθρόνου Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας εἰς τόν σύγχρονον κόσμον», ἀκολούθησε εὐχαριστιακή ἀντιφώνησις ὑπό τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Γέροντος Νικαίας κ. Ἰωάννου ἐκ μέρους τῆς Ἱεραρχίας τοῦ Οἰκουμενικοῦ Θρόνου καί χαιρετισμός ὑπό τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Ἐδέσσης, Πέλλης καί Ἀλμωπίας κ. Ἰωήλ ἐκ μέρους τῶν Ἱεραρχῶν τῶν λεγομένων Νέων Χωρῶν. Κατά σειρά ἀκολούθησαν εἰσηγήσεις τῶν Σεβασμιωτάτων: Μητροπολίτου Ταλλίνης καί πάσης Ἑσθονίας κ. Στεφάνου μέ θέμα: «Ἡ συνεργασία μας μετά τῶν ἄλλων Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν ἐν ταῖς περιοχαῖς αὐτῶν καί ἐν τῇ διασπορᾷ», Ἀρχιεπισκόπου Ἀμερικῆς κ. Δημητρίου μέ θέμα: «Αἱ σχέσεις μας μετά τῶν κρατικῶν ἐξουσιῶν εἰς τοὺς χώρους τῆς δράσεώς μας», Ἀρχιεπισκόπου Κρήτης κ. Εἰρηναίου μέ θέμα: «Ἡ ἐνότης μας», καί Μητροπολίτου Περγάμου κ. Ἰωάννου, μέ θέμα: «Αἱ σχέσεις μας μετά τῶν ἑτεροδόξων». Τῶν εἰσηγήσεων ἀκολούθησε συζήτησις καί ἀνταλλαγή ἀπόψεων-ἐμπειριῶν, σκέψεων καί τρόπων δράσεως. Ἡ σύναξις ὁλοκληρώθηκε τήν 1η Σεπτεμβρίου, ἀμέσως μετά τήν τελετήν τῆς Ἰνδικτιῶνος εἰς τήν ὁποίαν συμμετείχαν καί ὑπέγραψαν ὅλοι οἱ παρόντες Ἱεράρχαι τοῦ Οἰκουμενικοῦ Θρόνου. Ἀπό ὅλους τοὺς παρόντες ὁμιλητές, εἰσηγητές καί συζητητές τονίστηκε ἡ ἀνάγκη ἀπόλυτου σεβασμοῦ, σπριζέως καί ἐνισχύσεως τῆς Πρωτοθρόνου Ἐκκλησίας τῆς Κωνσταντινουπόλεως ἀφοῦ, ὅπως σημείωσε χαρακτηριστικά καί ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Περγάμου κ. Ἰωάννης «τό Οἰκουμενικόν Πατριαρχεῖον κατέχει τήν προεδριαν τῆς ἀγάπης».

ΔΩΡΕΕΣ

ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΙΔΡΥΜΑΤΩΝ ΤΗΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΜΑΣ

Ες μν μην Χαριλ ου Πλευρ κη:	
Ο κογ. Κωνσταντ νου Χαρτζουλ .κη.....	50€
Ο κογ. Δημητρ ου Χαρτζουλ .κη.....	50€
Ο κογ. ντων ου Χαρτζουλ .κη.....	50€
Ο κογ. Γεωργ ου Χαρτζουλ .κη.....	50€
Ο κογ. Κικ ς Χαρτζουλ κη.....	50€
Ο κογ. λευθερ ου Χαρτζουλ .κη.....	110€
Ο κογ. Δημητρ ου Χατζογιανν .κη.....	50€
Ο κογ. Γεωργ ου Πλοκαμ .κη.....	50€
Ο κογ. μμανου λ Σκουν .κη.....	50€
Ο κογ. Χρ στου Τεκ .δη.....	50€
Ο κογ. Γεωργ ου Βαρουδ .κη.....	50€
Ο κογ. Κωνσταντ νου Πλευρ .κη.....	50€
Ο κογ. Νικολ ου Χειλαδ κη.....	100€
Ο κογ. Θεοδ ρου Φραγκιουδ κη.....	100€
Ο κογ. Χερουβ κη Παναγι ταυ.....	50€
Ο κογ. ργυρ ς κα μμανου λ Σημαντηρ...κη.....	100€
Ο κογ. μμανου λ Μπιτισ .κη.....	50€
Ο κογ. Σπυρ δωνος ποστολ .κη.....	50€
Ο κογ. Στυλιανο Χαρτζουλ κη.....	50€
Ο κογ. ντων ου Πνευματικ .κη.....	50€
Ο κογ. Μιχα λ Πνευματικ κη.....	50€
Ο κογ. ντων ου Πετρ .κη.....	100€
Ο κογ. Σπυρ δωνος Μαυροδημητρ .κη.....	50€
νορ α Μεταμ. Σωτ ρος Βουκολι...ν.....	300€
νορ α Παλαιοχ ρας Σελ .αυ.....	200€
Ο κογ. Σπυρ δωνος ποστολ .κη.....	350€
ν νυμος.....	1.000€
Παναγι τα Φαλδαμ (δι τ ν ν γερσιν το Φαλδαμε ου Ο .κ...ματας).....	20.000€
Γε ργιος Νικηφορ κης ε ς μν μην μητρ ς του Σοφ...ας.....	200€
ντ νιος Δημ. Κατσικανδαρ κης.....	150€
νορ α ν σκελης Κισ μου ε ς μν μην ερ ως μμανου λ Κουριδ...κη.....	200€
νορ α Κ τω Παλαιοκ στρου Κισ .μου.....	100€
νοριακ πιτροπ Σο γιας Σελ...νου.....	200€
Πολιτιστικ ς Σ λλογος ν σκελης Κισ μου ε ς μν μην ερ ως μμανου λ Κουριδ...κη.....	100€
κωβος Κυριακ κης.....	220€
Γεωργ α Φαραντ κη ε ς μν μην συζ γου της Χριστοφ...ρου.....	50€
Ο κογ. μμανου λ Φραντζεσκ .κη.....	50€
μμανου λ Παπαδοδημητρ κης.....	500€
Νικ λαος Κρασ κης ε ς μν μην πατρ ς του μμανου λ Κρασ...κη.....	100€
Γε ργιος Κρασ κης ε ς μν μην πατρ ς του μμανου λ Κρασ...κη.....	50€
λ ξανδρος Κρασ κης ε ς μν μην πατρ ς του μμανου...λ.....	50€
Στυλιαν Κρασ κη ε ς μν μην πατρ ς της μμανου...λ.....	60€
Στυλιαν Κρασ κη ε ς μν μην συζ γου της μμανου...λ.....	50€
λ νη Καβελ κη ε ς μν μην πατρ ς της μμανου...λ.....	50€
Α δεσ. Νικ λαος Καβελ κης ε ς μν μη παππο του μμανου λ Κρασ...κη.....	50€
Ε τ χιος Τζατζιμ κης.....	100€
Παρθεν πη Καμπουρ κη ε ς μν μην π. Δημητρ ου Κλο τσου, Δεσπο νης, Κων/νου καν.....	100€

